

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΧΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 144 - ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2009

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

«Κουκουλοφόροι»

Γράφει Στ. Λαγουρός

◆ **ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΜΑΣ** με αφορμή προηγούμενο άρθρο της «Χ.Β.» για τις ματαιόδοξες δραστηριότητες των «δεσποτάδων» της πασαρέλας, των πολυαρχιερατικών και τις αηδείς επισκέψεις (μαζώξεις) στα «περιλαμπρα» ονομαστήριά τους για αυτολιβανισμό, μας γράφει αγανακτισμένος: «Μπορείτε εσείς τουλάχιστον, της "Χριστ. Βιβλιογραφίας" να μας περιγράψετε αυτό το είδος των «δεσποτάδων», σε ποια ανθρωπολογική ομοταξία υπάγεται;»

◆ **ΣΕ ΠΟΙΑ** συνομοταξία ανθρωπολογική υπάγονται αυτοί οι «δεσποτάδες» δεν το γνωρίζουμε, αλλά ότι αποτελούν ένα πράγματι νεοφανές μεταλλαγμένο και ανεξιχνίαστο είδος ανθρώπων, είναι πασιφανές.

◆ **ΕΠΙΣΗΣ** ολοφάνερες και ευδιάκριτες είναι οι συμπεριφορές τους που δεν ταιριάζουν ούτε σε όλα όσα η Εκκλησία και οι ίδιοι «διδάσκουν», ούτε και έχουν σαφή εικόνα των ανατροπών που αναποδογύρισαν και απαξίωσαν όλα τα μέχρι τούδε ισχύοντα για τον σεβασμό προς την Εκκλησία και τα πρόσωπά τους. Το οπτικό τους πεδίο είναι θολό...

◆ **ΜΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ** να του πω τί σχέση έχουν οι «κουκουλοφόροι» με τους «δεσποτάδες», και ομολογώ ότι δεν είχα τί να απαντήσω. Και μου απαντά ο ίδιος:

◆ **ΟΙ «ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΙ»** με τη manía τους σπάνε τζάμια, βιτρίνες, καταστήματα, καίνε αυτοκίνητα. Οι «δεσποτάδες» με την αλαζονεία τους και τα σκάνδαλά τους, ραγίζουν και συντρίβουν τις ψυχές των ανθρώπων πιστών...

◆ **ΟΙ «ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΙ»** θρυμματίζουν νεκρά αντικείμενα, κατασκευές ανθρώπινες. Οι «δεσποτάδες» θρυμματίζουν τις ζωντανές ψυχές πλασμένες από τα χέρια του Δημιουργού.

◆ **ΟΙ «ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΙ»** θρυμματίζουν το ευτελές και χοϊκό εδώ. Οι «δεσποτάδες» θρυμματίζουν, με τα «κουσουρία» τους, το αιώνιο και διαχρονικό.

◆ **ΑΠΟΔΕΙΞΗ** τρανή η ανάληψη αμετανοησία και το εωσφορικό θράσος του εγκλείστου στις φυλακές κ. Μπεζενίτη και των συνοδοιπόρων του που τον... αθώωσαν (!), και όλων εκείνων που σιωπούν για το κακούργημα σκανδαλισμού...

◆ **ΥΠΑΡΧΕΙ** όμως και ένα άλλο είδος «κουκουλοφόρων». Όλοι εκείνοι που «κουκουλωμένοι» ως κού-κούξ-κλάν με βαρύγδουπους τίτλους ποζάρουν με θρασύτητα πολλών καρδινάλιων στα γραπτά τους σε διάφορα περιοδικά, για να «εκουγχρονίσουν» την Εκκλησία».

◆ **ΑΥΤΟ** είναι λοιπόν το πρόβλημα της Εκκλησίας; Δεν βλέπουν οι δυστυχείς «ντοκτοράδες» ότι η Εκκλησία βρίσκεται σε μεγάλη κρίση και μεγαλύτερη παρακμή κυρίως από ενδογενή και άλυτα προβλήματα που τα προκαλούν οι «κουκουλομένοι» μητροφόροι;

◆ **ΑΠΟ ΤΟ** Δελτίο των καθημερινών σκανδάλων του ιερού παραλογισμού ο ενσυνείδητος πιστός αδυνατεί πλέον να παρακολουθήσει τα καθημερινά σκάνδαλα των ποικιλόμορφων ρασοφόρων. Αδυνατεί να σταθεί ψύχραιμος για να αποτιμήσει ένα-ένα από αυτά, και ο πιστός λαός αισθάνεται ναυαγισμένος μέσα στο πέλαγος αυτών των σκανδάλων, ανυπεράσπιστος από τον καταγισμό της ανακολουθίας.

◆ **ΣΩΣΤΑ** και σοφά όλα όσα λέτε στον «Επενδυτή» (βλέπε «Κόσμος του Επενδυτή» 14-12-08), Μακαριότατε, αλλά απέχουν πολύ από την πράξη, όταν η «Ι. Σύνοδος», καταδικάζει π.χ. τον π. Τρικαμηνά γιατί δεν...μνημονεύει τον κ. Λάππα, με τις εκατό χρυσοστόλιστες στολές και «δικαιώνετε» τον Γιοσάκη. Όταν βάζετε ανύπαρκτο «επιτίμιο ακωνωνήσιας» στον αναπολόγητο-ανεπίληπτο επί 35 χρόνια Μητροπολίτη

συνέχεια σελ. 2

ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΡΙΚΚΗ:

« ΠΑΛΙ Η ΗΡΩΔΙΑΣ ΜΑΙΝΕΤΑΙ... »

Νέα αγωγή για «προσβολή προσωπικότητας» υποβλήθηκε στον εκδότη και διευθυντή της εφημερίδας μας, ζητώντας το ποσό των 60.000 ευρώ για να παύσει τη δημοσίευση κειμένων που δεν αρέσουν σε μερικούς.

Η πρώτη αγωγή για «προσβολή και συκοφαντική δυσφήμιση με ύβρεις» κατατέθηκε την 14/1/05 ζητώντας 20.000 ευρώ.

Η δεύτερη για «προσβολή προσωπικότητας...» κατατέθηκε την 15/3/07 ζητώντας 80.000 ευρώ.

Η τρίτη αγωγή για «προσβολή προσωπικότητας με ύβρεις, συκοφαντικές δυσφημίσεις» κατατέθηκε την 9/2/09 ζητώντας 60.000 ευρώ και η οποία εκδικάζεται την 19/5/09.

Προηγήθηκαν δικαστικά εξώδικα που απέβλεπαν στη φήμιση της εφημερίδας ώστε να παύσει να ασκεί αξιόπιστη κριτική, δεδομένου ότι ο έλεγχος απευθύνεται και προς εκκλησιαστικά πρόσωπα και πράξεις.

Μέχρι σήμερα αποφεύγαμε να βάλουμε «το μαχαίρι στο κόκκαλο», ελπίζοντας ότι η ταπεινώση και η αυτογνωσία θα επικρατούσε.

Δυστυχώς όμως, κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν συνέβη αλλά και επιδεινώθηκε το κακό, σε βαθμό, εκείνοι που θα έπρεπε να είναι πρότυπα προς μίμηση, να γίνονται πρότυπα προς αποφυγήν. Άνοιξαν «τους ασκούς του Αιόλου» και κινδυνεύουν να πέσουν οι ίδιοι στο λάκκο που έσκαψαν για άλλους.

Θα υπενθυμίσουμε μερικά παραδείγματα στα οποία αποδεικνύεται ότι «το άδικον ουκ ευλογείται»:

1) Ο μακαριστός **δεσπότης Κορίνθου Παντελεήμων Καρανικόλας** για χρόνια καταδίωκε την εφημερίδα και τον δημοσιογράφο κ. Λάμπρου. Θα τον έθαβε σε βαθύ λάκκο, αλλά τα πάντα αντιστράφηκαν και από κατηγορος, ο δεσπότης, βρέθηκε κατηγορούμενος, καταδικασθείς για πολλές ποινικές

πράξεις. Για μόνο τη μία δικάσθηκε 16 μήνες τελεσίδικα. Για τις υπόλοιπες τον απάλλαξε ο χάρος!

2) Ο **Θεόκλητος Κουμαριανός** (φίλος του Ιγνατίου Λάρισας) δεσπότης Καρδίτσας (πρώην) άσκησε αγωγές (σύνθηες και προσφίλες φαινόμενο σε επισκόπους), στον Μητροπολίτη Αττικής και Μεγαρίδος κ. Νικόδημο. Με τις «στημένες δίκες» στον Πειραιά συνέθλιβε τον συνεπίσκοπό του. Αλλά ο Θεός αποκάλυψε τη σκευωρία, με αποτέλεσμα, άλλοι εκ των δικαστών και δικηγόρων να βρίσκονται στις φυλακές, άλλοι δε να εξακολουθούν διωκόμενοι.

Ο κ. Θεόκλητος, αν δεν είχε παραιτηθεί... δεν ξέρουμε που θα βρίσκονταν σήμερα.

3) Ο **Μπεζενίτης Παντελεήμων**, πρώην δεσπότης Αττικής, λάτρης του χρήματος α) άσκησε τέτοιο σφοδρό οικονομικό και ψυχολογικό πόλεμο στις μοναχές της Μονής Αγίου Εφραίμ Μάκρης, που παραλίγο να τις τρελάνει. Αλλά ξαφνικά ο κατηγορος βρέθηκε ένοχος με αμετάκλητη καταδίκη έξι (6) ετών και με αναμενόμενη την καθαίρεσή του, β) Τον ίδιο πόλεμο εξαπέλυσε και κατά του κανονικού και

παρανόμως εκθρονισθέντος Μητροπολίτη Αττικής & Μεγαρίδος κ. Νικόδημο. Με αγωγή που κατέθεσε την 25/9/2002 ισχυρίσθηκε ψευδή γεγονότα, που μπορούσαν να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του κ. Νικόδημου και γι' αυτό ο μεν Νικόδημος από κατηγορούμενος βρέθηκε κατηγορος, ο δε Μπεζενίτης το αντίστροφο, καταδικασθείς σε δώδεκα (12) μήνες φυλάκιση.

Αυτά τα λίγα, προς στιγμήν, με την ευχή να βρουν απίχηση στους έχοντες «ώτα ακούειν», ώστε, αφού παύσουν τον σκανδαλισμό και κατατρεγμό των πιστών, να αναλογισθούν ότι η επίγεια πορεία είναι σταγόνα στο ωκεανό, το δε τέλος εγγύς.

Όταν τιμωρούμε εκδικητικά τους άλλους είναι σαν να ρίχνουμε κι άλλα ξύλα στη φωτιά. Κάθε έγκλημα είναι ήδη από μόνο του μια τιμωρία, που είναι σκληρότερη και δικαιοτέρα από την τιμωρία που επιβάλλουν οι άνθρωποι...»
(Τολστόι)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ 1Η ΣΕΛΙΔΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αττικής Νικόδημο, και... «φιλαδέλφως» ποιούμενοι «αθλώνετε» τον έγκλειστο στον Κορυδαλλό για κακούργημα Μπεζενίτη. Πώς μπορεί κάποιος να χαρακτηρίσει μια τέτοια προκλητική στάση;

◆ **ΑΛΛΑ ΕΚΤΟΣ** αυτών, γιατί εκπλησσομέθα για τα αποκρουστικά έκτροπα των πάσης φύσεως «κουκουλοφόρων», όταν εμείς οι «εκκλησιαστικοί», δίδουμε παραδείγματα απαξιοτικά για την μόρφωση ευγενών ανθρώπων;

◆ **ΔΥΣΤΥΧΩΣ** η Ιεραρχία δεν έχει πάρει είδηση ότι τα πρόβατα εγκαταλείπουν κοπαδιαστά το ποιμνιοστάσιο και παραδέρνουν απροστάτευτα μέσα στη νύκτα του σκοτεινού δάσους που караδοκούν οι πεινασμένοι λύκοι...

◆ **Η ΕΥΘΥΝΗ** της Ιεραρχίας είναι μεγάλη που οι χριστιανοί αποδεκατίζονται από τις σέκτες, τους πολιτικούς αμοραλιστές και τους σκανδαλοποιούς ρασοφόρους, κυρίως «χρυσοκέντητους»;

◆ **ΛΑΒΕΤΕ** μέτρα, αν δεν είναι ήδη αργά, γιατί σε λίγο καιρό μέσα στους ναούς θα μείνετε μόνοι σας πάνω στους θρόνους, με τους λακέδες να σας θυμιατίζουν... Οι «πιστοί» θα σας έχουν εγκαταλείψει και θα έχουν βρει «στέγη» εκτός της μάνδρας του Χριστού. Και απία θα είστε εσείς και μόνον εσείς...

◆ **Αχαράκηριστον**, και αντρόπιαστον όπως θέλετε χαρακτηρίστε το, πάντως μία είναι η αλήθεια: ότι δεσποτοκρατούσα Εκκλησία κινείται επί χρόνια τώρα στον ζόφο του παραλογοισμού.

◆ **Οι...** άνθρωποι αυτοί ούτε τον Θεό φοβούνται ούτε τον «πλησίον» υπολογίζουν. Αρκεί να ικανοποιήσουν τα ανομολόγητα πάθη της φιλοδοξίας τους και της αρχομανίας. Ένας εγκεντρισιμός άρρωστος και επικίνδυνος που παραπέμπει σε εποχή της χλιδής και της διαστροφής παπών και καρδινάλιων...

◆ Θα επισκεφθεί λείο το φθινόπωρο, ο Οικ. Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος μίαν επισκοπή της Β. Ελλάδος και ο επιχώριος επίσκοπος βγήκε στην ζητανιά. Και ζήτησε από την... Πολιτεία χρήματα για να εκδοθεί πολυτελής τόμος-λεύκωμα εις τιμήν της επισκέψεως του... Πατριάρχου. Και η Πολιτεία υπέκυψε...

◆ Υπέκυψε σε ένα αίτημα αυθάδες, χωρίς αντίκρισμα κάποιας κοινωνικής ή εκκλησιαστικής ωφέλειας, που έρχεται να προστεθεί σαν μικρό οικονομικό σκάνδαλο σε συγκυρία τόσο δύσκολη για χιλιάδες αναξιοπαθούντες συμπολίτες μας...

◆ **ΚΑΙ ΓΙΑ** να μην νομισθεί ότι η στήλη «μάχεται» μονίμως και μοιρομερώς τους δεσποτάδες, καταχωρούμε εις αιώνιον δόξαν και ευφρόσυτον κατάνυξιν ιδικήν μας, και των εκλεκτών αναγνωστών μας, το εξής αυθεντικό περιστατικό. Περιστατικό που κομίζει την βεβαιότητα υπέρθεως ακόμη εις την Εκκλησίαν μας, επισκόπων ταπεινών, σεμνών, αγίων πραγματικά, στους οποίους η στήλη αυτή υπακούει με σεβασμό και αγάπη.

◆ **Η ΣΚΗΝΗ** ξετυλίγεται στον κήπο-αυλόγυρο ενός Ναού σε χωριό της Αττικής και στη συνέχεια μέσα στον ίδιο Ναό, στη θέση του εξομολογητήριου. Ιερέας-εφημέριος λίγο έξω από την είσοδο του Ναού αντιλαμβάνεται έναν άγνωστο κληρικό να μπαίνει αθόρυβα. Σπεύδει να τον πλησιάσει και εκείνος του ζητεί, αφού άναψε κερί και ασπιάστηκε την εικόνα του Αγίου με ευλάβεια, να τον εξομολογήσει!!!

◆ **Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ** αφού φόρεσε το πετραχήλι του κάθισε και άκουσε τον συλλειτουργό του να εξομολογείται... Μόλις τελείωσε σηκώθηκε αλλά την ίδια στιγμή ο εξομολογούμενος γονάτισε και ζήτησε την συγχωρητική ευχή. Ο εφημέριος άπλωσε το πετραχήλι του και άρχισε ψιθυριστά την ευχή. Όταν έφθασε στο σημείο «συγχώρεσε τον δούλο σου» κόμπιασε και ζήτησε το όνομά του. Τότε ακούστηκε σοβαρή και ταπεινή η φωνή του: «Επίσκοπος Αντώνιος». Ο εφημέριος έμεινε άναυδος και έσπευσε να του φιλήσει το χέρι... Στιγμή συγκινητική αλλά και κορυφαία αγιοπνευματική. Ένας πραγματικά άγιος Επίσκοπος γονατισμένος κάτω από το πετραχήλι ενός απλοϊκού εφημερίου αλλά χαρισματικού εξομολογού!!

◆ **ΑΠΟΛΑΥΣΤΙΚΟΣ** και τσεκουράτος στην ομιλία του, ο Κώστας Ζουράρις, στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς την ημέρα των Τριών Ιεραρχών, στην «Γιορτή των Αγραμμάτων», όπως καυτηρίασε.

◆ **ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ** ο χαρακτηρισμός του διαβόητου «Παιδαγωγικού Ινστιτούτου» περίπου ως τρούμπα, φθάνει για να μας «βγάλει έξω από τα ρούχα μας» και να αποφασίσουμε, επί τέλους, να αναγκάσουμε τους πάσης φύσεως αγράμματους «παιδαγωγούς», να εξωπεταχθούν, από τις θέσεις κλειδιά που έχουν στην Παιδεία.

◆ **ΑΝ ΤΩΡΑ** δεν γίνει μια «επανάσταση», να παραιτηθούν όλοι αυτοί οι κύριοι, σε λίγο θα είναι πολύ αργά και η Ελλάδα ή θα τουρκέψει ή θα αφελληνισθεί τελείως.

◆ **ΔΕΝ ΑΦΗΣΕ** κανένα περιθώριο αμφιβολίας, με την έξοχη ομιλία του, ο Ζουράρις, ότι τα βιβλία που σχεδιάζει και εγκρίνει το «Παιδαγωγικό Ινστιτούτο» αποτελούν ντροπή για το ίδιο και την νοημοσύνη μας.

◆ **ΘΑ ΤΟΝ ΑΚΟΥΣΕΙ** κάποιος: Έστω τουλάχιστον οι Σύλλογοι των Γονέων, αφού οι πολιτικοί κωφεύουν, και είναι θεατές συνένοχοι του μεθοδευμένου αφελληνισμού;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
ΠΕΡ. «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Το φως της Αναστάσεως

«Από τον τάφο έλαμψε ο ωραίος ήλιος της δικαιοσύνης και τα πάντα έχουν πλημμυρίσει από φως, ουρανός, γη και καταχθόνια».

Ο Χριστός με την Ανάστασή Του συνανέστησε ολόκληρο το σύμπαν και επλήρωσε τα πάντα ευωδίας. Γι αυτό δεν μιλούμε για κάτι σχετικό ούτε ζούμε κάτι περιορισμένο. Μιλούμε γι' Αυτόν που πέθανε και αναστήθηκε και θάνατος αυτού ουκέτι κυριεύει.

Μιλούμε για την Εκκλησία του Αναστημένου Χριστού.

Γι' Αυτόν που αναστήθηκε εκ νεκρών και με την Ανάστασή Του συνανέστησε την οικουμένη. Γι' Αυτόν που βγήκε από τον Τάφο ως νυμφίος εκ παστού και συνανέστησε το ανθρώπινο σύμπαν.

Και τώρα τα πάντα είναι φωτισμένα, καταγλαϊσμένα, ζωοποιημένα από τη Ζωή που εκ του τάφου ανέθορε. Και όλη η κτίση, η φύση, το σώμα της Εκκλησίας, η θεολογία, οι Άγιοι, οι εικόνες, οι ύμνοι είναι γεμάτα από το άκτιστο φως του Αναστημένου Χριστού. Και τίποτα δε φοβάται πια αυτό το φως.

Και ο Κύριος μετά την Ανάσταση δίνει ειρήνη, χαρά, στέλνει το Άγιο του Πνεύμα.

Δείχνει τους μώλωπες και τις πληγές. Και είναι παντοδύναμος ήρεμα και αναμφισβήτητα. Γι' αυτό ζητάει απ' το Θωμά να τον ψηλαφήσει· το Θωμά που αγωνιούσε και αμφέβαλλε.

Στους φοβισμένους μαθητές δίνει ειρήνη.

Στη Μαρία, που κλαίει στον τάφο και έχει τέτοια αγάπη, που ζητάει τον Διδάσκαλο ακόμα και νεκρό, λέει το όνομά της. Και εκείνη αμέσως γνωρίζει ότι βρίσκεται μπροστά στον Αναστημένο Χριστό.

Στους μαθητές, που ψαρεύουν και δεν είχαν πιάσει τίποτε, παρόλο τον κόπο και την ταλαιπωρία όλης της νύχτας, έρχεται και τους ρωτάει φιλικά: «Παιδιά, μη τι προσφάγιον έχετε;». Ακούνε την συμβουλή του· πιάνουν ψάρια, τόσα πολλά, που σιχίζονται τα δίχτυα. Βγαίνοντας έξω βρίσκουν ήδη «ανθρακιάν κειμένην και οψάριον επ' αυτής». Κανείς δεν ρώτησε, «Συ ποιος είσαι;», γιατί όλοι ξέρανε ότι είναι ο Κύριος.

Στην πορεία προς Εμμαούς συμπορεύεται με τους αγωνιώντας μαθητές. Συζητάει σαν άγνωστος. Τους λύνει τις απορίες. Και αγαπούν τον άγνωστον αυτόν. Στην κλάση του άρτου των γνωρίζουν ποιος είναι. Γίνεται άφαντος. Και μένει για πάντα μαζί τους παντού. Και φεύγουν «εκείνη τη ώρα», για να πουν το μήνυμα στους «ένδεκα» και πριν αρχίσουν αυτοί να λένε τα εν τη οδώ, οι Απόστολοι τους αναφέρουν ότι είδαν πάλι τον Κύριο. Και για μας ο

Κύριος είναι άφαντος αλλά και πραγματικά μεταξύ μας μέχρι τερμάτων αιώνος. Είναι ο άνω τω Πατρί συγκαθήμενος και ώδε ημίν αοράτως συνών.

Ο άνθρωπος είτε κλαίει, είτε προβληματίζεται για τη σωτηρία του, είτε βασανίζεται για θέματα πίστης, είτε δουλεύει για το ψωμί του· ζητάει, έχει ανάγκη Αυτόν που καταλαβαίνει τον άνθρωπο και μιλάει τη γλώσσα του καθενός. Δίνει στον καθένα αυτό που θέλει, που έχει ανάγκη, που καταλαβαίνει, που ζητάει. Έτσι σώζονται όλοι και ο καθένας προσωπικά, ακούγοντας το όνομά του, παίρνοντας όνομα καινού. Όλοι συναγόμαστε στην Ευχαριστία, στη Θεία Λειτουργία όπου φανερώνεται πλήρως ο Κύριος. Και απ' όπου παίρνουμε δύναμη, για να συνεχίσουμε την πορεία μας.

Όλα είναι δοκιμασμένα, περασμένα από κρίση μεγάλη. Όλα είναι της Αναστάσεως την πείρα ειληφότα. Είναι ο άνθρωπος ήρεμος και παντοδύναμος. Δεν φοβάται καμμία απειλή, όχι γιατί είναι αρματωμένος κοσμικά, αλλά γιατί τον αγαπάει Αυτός που αγαπάει όλο τον κόσμο και νίκησε το θάνατο δια του θανάτου.

Η θεολογία και η ευσέβεια της Ορθόδοξης Εκκλησίας ανακεφαλαιώνονται στο χαιρετισμό του αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ «Χαρά μου, Χριστός ανέστη».

Τα προβλήματα έχουν λυθεί. Αδιέξοδα δεν υπάρχουν πια. Το γεγονός, η έκρηξη του φωτός της Αναστάσεως ανοίγει άλλη σελίδα της ιστορίας.

«Ο κύριος Ιησούς Χριστός με την ανάστασή Του έδειξε ότι ο ίδιος είναι η αιώνιος ζωή. Ότι ο ίδιος νίκησε τον θάνατο και εξασφάλισε έτσι στους νεκρούς ανθρώπους την μετάβαση από το θάνατο στην ανάσταση. Έδειξε και απέδειξε ότι είναι ο μόνος αληθινός Θεός, ο μόνος αληθινός Θεάνθρωπος σε όλους τους ανθρώπινους κόσμους.

Ο Κύριος Ιησούς, ο Αναστάς Θεάνθρωπος, είναι η μόνη Ύπαρξη κάτω από τον ουρανό, με την οποία μπορεί ο άνθρωπος, εδώ στη γη, να νικήσει και τον θάνατο και την αμαρτία και τον διάβολο, και να γίνει μακάριος και αθάνατος, συμμετοχος στην Αιώνια Βασιλεία της Αγάπης του Χριστού.

Ο Αναστημένος Κύριος είναι τα Πάντα εν πάσι σε όλους τους κόσμους. Ότι το Ωραίο, το Καλό, το Αληθινό, το Προσφιλές, το Χαρμόσυνο, το Θείο, το Σοφό, το Αιώνιο. Αυτός είναι όλη η Αγάπη μας, όλη η Αλήθεια μας, όλη η Χαρά μας, όλο το Αγαθό μας, όλη η Ζωή μας, η Αιώνια Ζωή σε όλες τις θείες αιωνιότητες και απεραντοσύνες» (Ι. Πόποβιτς). Χριστός Ανέστη.

Βλαχάκης Ευάγγελος
Συν/χος Εκπαιδευτικός

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σύμφωνα με πληροφορίες που έχουμε, γνωρίζουμε στους αγαπητούς αναγνώστες μας, ότι το τριετές μνημόσυνο του μακαριστού, γέροντος π. Αθανασίου Μυτιληναίου, θα γίνει το Σάββατο 23 Μαΐου 2009, στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου και Αγ. Δημητρίου Στομίου.

ΑΓΩΝΑΣ

**ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 144,
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2009

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσιοπίουλος

**ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

Γραφεία: Αιόλου 20
& Αεροναυτών
Τ.Κ. 41221 Λάρισσα
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13
Εκδίδεται με προαιρετικές
προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

ΕΤΣΙ ΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Σήμερα δημοσιεύουμε την 5η από τις 14 κατηγορίες που συνέταξε ο κατήγορος και δικαστής Ιγνάτιος Λάμπας, και την 5η αντίρρηση από τον κατηγορούμενο π. Ευθύμιο Τρικαμινά

(συνέχεια
από το προηγούμενο φύλλο)
5Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Επί κακοβούλω εξυβρίσει, έργω και λόγω ημών του Ποιμενάρχου της Ιεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, εις ήν αντικανονικώς διαμένει, άλλων Ιεραρχών, ως και Αυτής της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Αρχής της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος της Ιεράς δπλονότι Συνόδου κατά συρροήν, ως εν τοις συνημμένοις εγγράφοις αυτού διαφαίνεται, αλλά και δια ζώσης, επί εκφράσει ύβρεως φωνάζων μετά των οπαδών του ή έχων γεγραμμένα ταύτας εις υπερμεγέθεις πινακίδας ή και εν ταις διανεμομένας εκάστοτε γραπταίς προκηρύξεις, και δι' άλλων πολλών τρόπων, αδικήματα τιμωρούμενα υπό των Ιερών Κανόνων ΝΕ των Αγίων Αποστόλων και Στ' της Β' Οικουμενικής Συνόδου.

5 Η ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΥ

Δια την ε' κατηγορία σας εκθέτω τα ακόλουθα:

Κατ' αρχάς αναφέρεσθε σε ύβρεις κακόβουλες τις οποίες κατέφερα εναντίον σας και εναντίον της συνόδου, χωρίς να αναφέρετε συγκεκριμένα τις φράσεις και τους λόγους μου, με τους οποίους και σας εξύβρισα. Επίσης αναφέρετε στην ίδια παράγραφο ότι έχω οπαδούς, πράγμα το οποίον είναι όντως ύβρις και συκοφαντία χαλκευμένη από σας εναντίον μου. Διότι μέσα στην εκκλησία

δεν έχει κανείς οπαδούς, εφ' όσον αυτή δεν είναι σύλλογος ή ποδοσφαιρική ομάδα. Σας ανέφερα λοιπόν ανωτέρω ότι ερχόμενος στην Λάρισα δεν ηγήθηκα κάποιου αγώνος, ούτε θέλησα να αυτοπροβληθώ ή να έχω ιδιοτελή συμφέροντα. Είδα απλώς τον αγώνα των Λαρισαίων σύμφωνα με την Ορθόδοξο Παράδοσι και αγωνίστηκα και εγώ μαζί τους, ως είς εξ αυτών, εναντίον του σάπιου εκκλησιαστικού κατεστημένου, όπως έκανα και πριν έλθω στην Λάρισα. Βεβαίως πάντοτε προσπαθώ να ενημερώνω τους ανθρώπους που με πλησιάζουν και τους εφιστώ την προσοχή, όσον αφορά τους καλούς και τους κακούς ποιμένες, τις πλάνες οι οποίες υφέρπουν σήμερα στον χώρο της εκκλησίας, την εκκοσμικέυσι η οποία την διαβρώνει, τις σκοτεινές δυνάμεις οι οποίες την κατευθύνουν, την αίρεσι του Οικουμενισμού η οποία την κατατρώγει κλπ. Επίσης σε ό,τι τους λέγω τους αντιδιαστέλλω τις γραφές, τους πατέρες και τους ιερούς κανόνες, ώστε να είναι εις θέσι να κρίνουν μόνοι των και να ξεχωρίσουν το σωστό από το νόθο, το υγιές από το άρρωστο, και το καθαρό από το σάπιο. Είναι βεβαίως φυσικό εσείς να ενοχλήσθε από αυτήν την ενημέρωσι, διότι, όπως λέγει απλά ο λαός, «ο μυγισμένος μυγιάζεται». Αν δηλαδή ανήκατε στον χώρο των σωστών, των καθαρών, των Ορθοδόξων, θα έπρεπε να χαρίτε διότι ενημερώνεται ο λαός, προκειμένου να μην πέσθ σε παγίδες. Τώρα όμως επειδή προφανώς δεν ανήκατε σ' αυτήν

την κατηγορία, αυτά τα θεωρείτε ύβρεις εναντίον σας και ομαδοποιήσεις, οπότε μας δίδετε να καταλάβωμε ότι θέλετε τους χριστιανούς στα μέτρα σας, για να μπορήτε να σταθήτε στη Λάρισα παριστάνοντας τον ποιμένα των. Αν τώρα θεωρείται ύβρις το «ανάξιος», το «τα χέρια σου στάζουν αίμα» ή το «μοιχεπιβάτης», καλόν θα είναι εσείς να μας αποδείξετε ότι δεν είστε ανάξιος, μοιχεπιβάτης κλπ. οπότε εγώ, εφ' όσον είναι λογικές και σύμφωνες με την Ορθόδοξο Παράδοσι οι αποδείξεις και τα στοιχεία, τα οποία θα δώσετε, θα καταλάβω το λάθος μου και θα ζητήσω δημοσίως συγγνώμη. Τη λέξι «ανάξιος» άλλωστε η εκκλησία την έχει τοποθετήσει μέσα στο μυστήριο της ιερωσύνης δια να εκφράζη ο λαός την γνώμη του και να καθορίζη την στάσι του απέναντι στους ιερείς και τους επισκόπους, οι οποίοι χειροτονούνται. Η δε λέξι «μοιχεπιβάτης» χρησιμοποιήθηκε από τον αγ. Ιωάννη τον Χρυσόστομο δια τον Αρσάκιο, ο οποίος κατέλαβε τον θρόνο του, όταν αυτός εξορίστηκε και τον ωνόμασε στις επιστολές του **μοιχό** και **προβατόοχημο λύκο**. Φυσικά θα συμφωνήσετε και σεις ότι οι άγιοι δεν υβρίζουν, αλλά αποδίδουν στον καθένα τον χα-

ρακτηρισμό σύμφωνα με τα έργα του και τούτο δια την ενημέρωσι και ασφάλεια του λαού. Ύβρις λοιπόν πρέπει να θεωρηθή σύμφωνα με τα ανωτέρω, το να εκφρασθή κάποιος με λόγια χυδαία και απρεπή και όχι το να εκφρασθή με ευπρεπή λόγια, χαρακτηριστικά όμως των πράξεων του. Έτσι λοιπόν δεν είναι ύβρις

όταν πούμε ότι κάποιος είναι μοιχός, ομοφυλόφιλος, ανήθικος κλπ. Μπορεί όμως να είναι συκοφαντία, εάν αποδειχθούν ψευδείς οι κατηγορίες, οπότε τιμωρείται αυτός ο οποίος, αν και ευπρεπώς ωμίλησε, εσυκοφάντησε. Δια τούτο στην ερμηνεία του ΝΕ αποστολικού κανόνος, τον οποίο εν προκειμένω επικαλείσθε, ομιλεί ο αγ. Νικόδημος για την τιμή την οποία πρέπει να αποδίδωμε στον Επίσκοπο λόγω του αξιώματός του. Ως εκ τούτου η ύβρις την οποία αναφέρει ο κανών, είναι λέξεις χυδαίες και προσβλητικές ως μη ευπρεπείς και μόνον. **Αν όμως η ύβρις εκφρασθή με κόσμιες και πατερικές λέξεις, οι οποίες επιβεβαιώνουν την συμπεριφορά και χαρακτηρίζουν το πρόσωπο, τότε η ύβρις δεν καταλογίζεται ως άδικη πράξι.** Ο Στ' της Β' Οικουμενικής Συνόδου κανόνας, τον οποίο επίσης επικαλείσθε, προφανώς προς εντυπωσιασμό, είναι εκτός θέματος, διότι αναφέρεται στις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι μάρτυρες προκειμένου να τους δεχθή εις ακρόασι ένα εκκλησιαστικό δικαστήριο.

Εν κατακλείδι αυτής της παραγράφου έχω να αναφέρω ότι **δεν είναι στον χαρακτήρα μου να υβρίζω, ούτε να συκοφαντώ, διότι ο άνθρωπος είναι εικόνα του Θεού, οπότε εμμέσως πλην σαφώς η ύβρις αναφέρεται στον Θεό, κατά το πατερικό «η προσκύνησις επί το πρωτότυπον διαβαίνει», οπότε και η ύβρις επί το πρωτότυπο διαβαίνει.**

συνέχεια στο επόμενο

ΤΑΞΙΔΙΑ ΦΥΓΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Ο δεσπότης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιγνάτιος απουσιάζει συχνότατα από την έδρα του. Σύμφωνα με ανακοινώσεις του στον τοπικό τύπο παρίσταται, κατόπιν “τιμητικών προσκλήσεων” αδελφών του ιεραρχών, σε εορτάζοντας Ναούς των Μητροπόλεων τους και ονομαστήριες εορτές τους. Σημειώνεται δε ότι οι Μητροπόλεις της Ελλαδικής Εκκλησίας ανέρχονται σε 72. Στη δική του εορτή το έτος 2007 παρέστησαν περί τους είκοσι ιεράρχες και στην χειροτονία ιερέα την 8η Φεβρουαρίου του τρέχοντος έτους στο Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αχιλλίου δέκα (!!!). “Εν τη ενώσει η ισχύς”.

Σε ένδειξη των συχνών απουσιών του καταγράφουμε ότι στο πρώτο 7ήμερο του περασμένου Νοεμβρίου μετέβηκε στη Δράμα “για να τιμήσει τον επικύριο μητροπολίτη και στην Κύμη της Εύβοιας για να παραστεί σε εκδήλωση προς τιμήν του μητροπολίτη Καρυστίας και Σκύρου”.

Επίσης, κατά πάγια τακτική του, επισκέπτεται συχνότατα κάθε χρόνο μοναστήρια στο εσωτερικό της χώρας και στο εξωτερικό, πατριαρχεία και ορθόδοξες Εκκλησίες του εξωτερικού με κληρικούς του επιτελείου του ή και με ολιγομελή εκδρομικά προσκυνητικά γκρουπ.

Πλήττει, κατά τα φαινόμενα, εξαιτίας της απομόνωσης, της αμφι-

οβήτησής του έστω και “από μικρή μερίδα” του πληρώματος της τοπικής μας Εκκλησίας και των τραγικών γεγονότων κατά την ψευτοεθρόνισή του στις 28-7-1994 χωρίς την έκδοση του απαιτούμενου Προεδρικού Διατάγματος και την απόδοση της προ-

βλεπόμενης διαβεβαίωσης ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας και κατά την επακολουθήσασα διετία των έκτακτων εμφανίσεών του στη Λάρισα με Αστυνομική κάλυψη. Και επιπλέον γιατί η κατηχητική και πνευματική του προσπάθεια δεν βρίσκει ανταπόκριση τόσο στη νεολαία όσο και στους ενήλικες της Λαρίσης, παρά τις εκκλήσεις του και την προβολή και διαφήμιση, δια του τοπικού τύπου, φωτογραφιών στημένων εκδηλώσεων για δημιουργία εντυπώσεων αφιστάμενων της πραγματικότητας.

Και μπροστά στα προαναφερόμενα δεδομένα προκύπτουν ως αδήριτη ανάγκη τα ταξίδια και οι εκδρομές φυγής και αναψυχής. Εύλογα όμως προβάλλει για απάντηση και το ακόλουθο ερώτημα: Από ποιες πηγές εσόδων καλύπτονται τα έξοδα των πολυάριθμων ταξιδίων του δεσπότη και της συνοδείας του κληρικών με το υπηρεσιακό αυτοκίνητο εκτός των ορίων της δικαιοδοσίας της Μητρόπολης, με εξαίρεση τον οδικό άξονα Λαρίσης-Αθήνα, και της φιλοξενίας της πλειάδας των προσκεκλημένων ιεραρχών και ομιλητών;

Απάντηση, βέβαια, δεν πρόκειται να δοθεί. Παραμένει ωστόσο και ως ερώτημα των πιστών ανθρώπων που θέλουν το αντίτιμο του κεραιού της προσευχής τους και το προϊόν του περιφερόμενου δίσκου στους Ναούς να γίνεται σεβαστό, να χρησιμοποιείται με περίσκεψη για τις λειτουργικές ανάγκες του Ενοριακού Ναού, τη συντήρησή του και για το φιλανθρωπικό έργο της Ενορίας. Και να μην χατακώνεται, πέραν των “υποχρεωτικών τριμηνιαίων εισφορών” προς την Μητρόπολη, και με έκτακτες, την εκ περιτροπής κάλυψη των εβδομαδιαίων εξόδων των συσσιτίων της Μητρόπολης για απόρους, την προπληρωμή μεγάλου αριθμού αντιτύπων κάθε φύλλου του διαφημιστικού περιοδικού του δεσπότη “Το Τάλαντο” και των ημερολογίων της Μητρόπολης που διανέμονται δωρεάν στους εκκλησιαζόμενους εξαιτίας ανυπαρξίας ενδιαφέροντος αγοράς. Και οι Ναοί να στερούνται πόρων αντιμετώπισης των αναγκών τους.

Ας αντιληφθεί επτέλους ο δεσπότης κ. Ιγνάτιος ότι το εκκλησιασμα αγανακτεί, δυσφορεί και οκανδαλίζεται με τους διενεργούμενους “κάθε τόσο και λιγάκι” εράνους στους Ναούς για την κάλυψη αναγκών της Μητρόπολης, που θεωρείται από τις πλουσιότερες της Ελλαδικής Εκκλησίας χάρη στα χρηματοφόρα ιερά της προσκυνηματα.

Ας αντιληφθεί ότι μόνο η δημοσιοποίηση των απολογιστικών στοιχείων όλων των οικονομικών ταμείων της Μητρόπολης κάθε οικονομικού έτους θα απέκλειε κάθε υπόνοια ως προς τη μη σωστή διαχείριση και διάθεση αποκλειστικά για τους σκοπούς της είσπραξής τους.

Αν πιστεύει ότι όλες οι οικονομικές διαχειρίσεις της Μητρόπολης γίνονται κανονικά και νόμιμα δεν μένει παρά η δημοσιοποίηση των απολογισμών τους. Ας την αποτολμήσει. Σε ανάλογες περιπτώσεις οι αρχαίοι μας πρόγονοι αποφαινονταν με τη φράσι: “Ίδου η Ρόδος, ίδου και το πίδαγμα”. Και οι Λατίνοι: “Η γυναίκα του Καίσαρα δεν αρκεί να είναι τίμια, αλλά και να φαίνεται”.-

(Α.Κ.)

ΠΡΟΙΚΑ 1 ΔΙΣ ΧΑΝΟΥΝ 40 ΟΡΦΑΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ...

ΜΕΓΑΛΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ
ΤΡΟΠΟ ΣΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΛΑΡΙΣΑΣ

Σαράντα ορφανά κορίτσια της Λάρισας χάνουν με δόλιο τρόπο την προίκα τους από μία κληρονομιά ύψους πάνω από ένα δισεκατομμύριο δραχμές που άφησε μία πλούσια Λαρισαία στο ίδρυμά τους.

Μάλιστα όλα τα ορφανά κορίτσια που φιλοξενούνται στο Κέντρο Παιδικής Μέριμνας της Λάρισας μαζί με το προσωπικό θα κατέβουν τις ερχόμενες ημέρες στην Αθήνα και να διαδηλώσουν έξω από το υπουργείο Δικαιοσύνης για να διαμαρτυρηθούν.

Η όλη υπόθεση ξεκίνησε το 1984 όταν η Ιωάννα Κρίκκη αυτοκτόνησε πέφτοντας από τον τρίτο όροφο του σπιτιού της, ενώ πριν ένα χρόνο είχε πεθάνει και ο σύζυγός της.

Η Κρίκκη άφησε πίσω της μία μεγάλη κληρονομιά που υπολογίζεται σε πάνω από ένα (1) δισεκ. δραχμές και περιλαμβάνει μία πολυκατοικία με 12 διαμερίσματα με πλήρεις ορόφους στον Γκύζη, 4 ισόγεια καταστήματα, ένα γκαράζ, μία μεγάλη βίλλα στον Πλαταμώνα, ένα οικόπεδο στους Νέους Πόρους αλλά και κοσμήματα και χρήματα σε τράπεζες.

Όπως προκύπτει από την χειρόγραφη διαθήκη της, η οποία όμως κατά περίεργο τρόπο εμφανίστηκε μόνο το 1987, ζητούσε ολόκληρη την περιουσία της να εκποιηθεί μετά τον θάνατό της και να διατεθεί το ποσό αυτό ώστε να προικιστούν σαράντα ορφανές κοπέλες της Λάρισας. Και βέβαια όλοι στην Λάρισα γνωρίζουν ότι το μοναδικό ορφανοτροφείο και μάλιστα με κοπέλες, είναι το παλιό ορφανοτροφείο που εδώ και μερικά χρόνια έχει μετονομασθεί σε Κέντρο Παιδικής Μέριμνας.

Όσο για την Μητρόπολη της Λάρισας, στην οποία με περίεργο τρόπο καταλήγει η κληρονομιά δεν είχε ποτέ

της ορφανοτροφείου, παρά μόνο λειτούργησε σ' αυτήν ένα μαθητικό οικοτροφείο για αγόρια.

Ενώ η χειρόγραφη διαθήκη είχε παραδοθεί στον δικηγόρο της Αθήνας Ηλία Παπανικολάου, που όμως τύχαινε να είναι και δικηγόρος της Μητρόπολης Λάρισας, αυτή, όταν πέθανε η Ιωάννα Κρίκκη, δεν παραδόθηκε στο δικαστήριο. Έτσι, την περιουσία την διεκδίκησαν οι κληρονόμοι της, οι οποίοι προσέφυγαν στο δικαστήριο το οποίο μάλιστα τους χορήγησε το 1996 πιστοποιητικό κληρονομητηρίου.

Στις αρχές του 1987 ο δικηγόρος παρουσίασε στο δικαστήριο μία χειρόγραφη διαθήκη και ζήτησε από το πρωτοδικείο της Αθήνας να δημοσιευτεί.

Ο δικηγόρος Ηλίας Παπανικολάου, μάλιστα, ζήτησε την κληρονομιά όχι για λογαριασμό του Ορφανοτροφείου, αλλά της Μητρόπολης, ενώ οι υπεύθυνοι του πρώτου ούτε καν ενημερώθηκαν.

Ακολούθησε ένας δικαστικός αγώνας μεταξύ των κληρονόμων και της Μητρόπολης και σε κάποια φάση ο δικηγόρος Ηλίας Παπανικολάου εμφάνισε μία νέα επιστολή που φέρονταν να είχε υπογράψει η Κρίκκη.

Ήταν δακτυλογραφημένη και είχε μόνο υπογραφή, ενώ ανέφερε ως αποδέκτη της κληρονομιάς το Οικοτροφείο-Ορφανοτροφείο

της Μητρόπολης. Έτσι η Μητρόπολη Λάρισας κατάφερε να πάρει την κληρονομιά.

Το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας, που είναι ένα ίδρυμα το οποίο ανήκει στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, όπως είπε στο «Έθνος» ο πρόεδρος του Δημ. Τσαπατσάρας όλα τα χρόνια αγνοούσε όλα τα σχετικά.

Τα πληροφορήθηκε από ένα έγγραφο της Διεύθυνσης Εκκαθάρισης Εθνικών Κληροδοτημάτων όταν τους ζήτησαν να πληρώσουν το σχετικό φόρο για την κληρονομιά που δεν είχαν πάρει ποτέ.

Έτσι ξεκίνησαν ένα δικαστικό αγώνα, αλλά όπως μας είπε ο κ. Τσαπατσάρας στάθηκαν άτυχοι. Ανέθεσαν την υπόθεση σ' ένα δικηγόρο, ο οποίος όπως αποδείχθηκε, στεγαζόταν στο ίδιο κτίριο μ' αυτό του κ. Παπανικολάου στην Αθήνα.

«Ο δικηγόρος ακολούθησε μία παρελκυστική τακτική και αρνούσαν επί χρόνια τόσο να μας ενημερώσει όσο και να μας επιστρέψει το φάκελο» είπε ο κ. Τσαπατσάρας και έτσι αναγκάστηκαν το 1993 να τον καταγγείλουν τόσο στο υπουργείο Δικαιοσύνης όσο και στον δικηγορικό σύλλογο της Αθήνας.

Έτσι, μετά από όλα αυτά, η Διεύθυνση του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας κατέθεσε μήνυση στον εισαγγελέα Πλημμελειοδικών της Αθήνας κατά παντός υπευθύνου κάνοντας λόγο για πλαστογραφία και νόθευση της διαθήκης.

Σήμερα το Κέντρο φιλοξενεί 35 κορίτσια, 2 νήπια, και 5 φοιτήτριες που είναι όλα είτε ορφανά, είτε εγκαταλειμμένα παιδιά προβληματικών οικογενειών.

(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα Εθνος)

ΥΠΟΘΕΣΗ «ΚΡΙΚΚΗ»:

Θα μπορούσε να ήταν μια μεγάλη κινηματογραφική ταινία, με μυστήριο, αγωνία, περίεργους θανάτους, διαθέσιμες χειρόγραφες που ξαφνικά γίνονται δακτυλογραφημένες, αποδέκτες ανύπαρκτοι, περιουσία τεράστια, απάτες (;) δικηγόροι τριπλής κατεύθυνσης, επιστολές από το πουθενά, ξεχασμένες, γραμματείς με εξέλιξη. Δύο λόγια για την υπόθεση:

Αρκετές φορές γράψαμε στην εφημερίδα μας (ΑΓΩΝΑΣ) για το «Κρίκειο Ορφανοτροφείο της Ιεράς Μητροπόλεως Λάρισας και Τυρνάβου», το οποίο ονομάστηκε έτσι διότι κτίστηκε σε οικόπεδο που παραχώρησε η θανούσα Ιωάννα Κρίκκη, σύμφωνα με δημοσιεύματα της Μητρόπολης στον τοπικό τύπο. Αντικρούσαμε τα γραφόμενα και αποδείξαμε ότι το οικόπεδο δεν ήταν ιδιοκτησίας της Ι. Κρίκκη αλλά του φιλανθρωπικού συλλόγου «Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων» του οποίου την προεδρία, για χρόνια, ασκούσε ο π. Δαμιανός Μυλωνάκης, και μετά την διάλυση του συλλόγου περιήλθε στον Ι. Ναό Παμ. Ταξιαρχών.

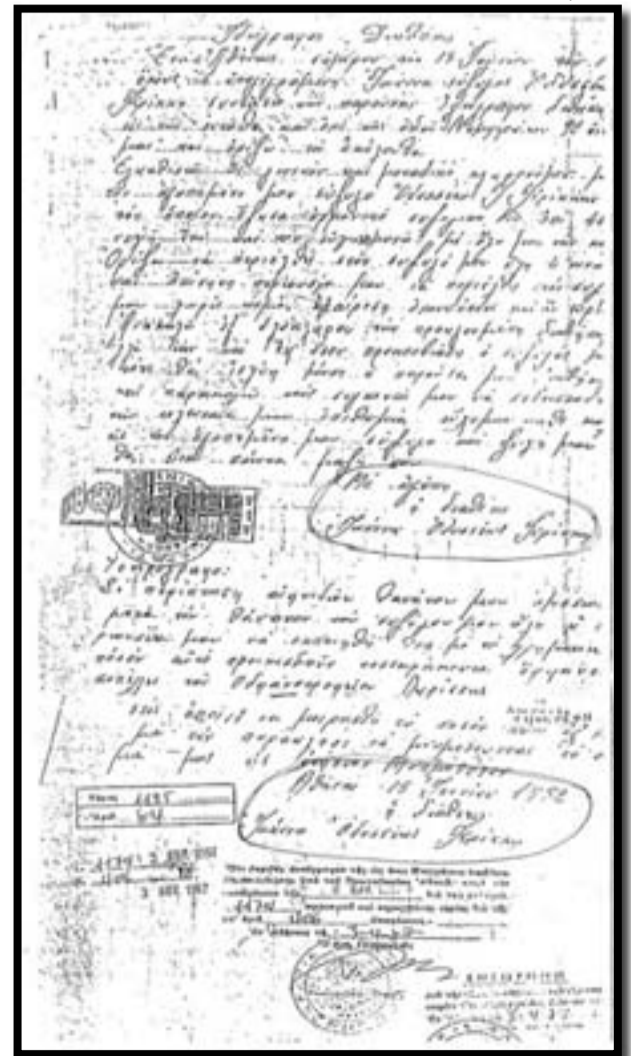
Μας παραξένεψε η ονομασία του προς ανέγερση Ορφανοτροφείου, και αφού ερευνήσαμε το θέμα διαπιστώσαμε ότι λόγω σκοπιμότητας επέβαλαν την ονομασία αυτή.

Αλλά ποιο ήταν το ζεύγος Κρίκκη;

Γνωστός στην κοινωνία της Λάρισας ο Οδυσσέας Κρίκκης με φαρμακείο, καταστήματα ανταλλακτικών πάσης φύσεως και άλλες οικονομικές δραστηριότητες, ευκατάστατος, εγκαταλείπει τη Λάρισα για λόγους μάλλον υγείας και εγκαθίσταται στην Αθήνα. Εκεί γίνεται κάτοχος εξαώροφης οικοδομής, αποτελούμενης από δώδεκα (12) διαμερίσματα, τέσσερα καταστήματα στο ισόγειο και ένα γκαράζ, και ευρισκόμενης στο κέντρο της Αθήνας, στην περιοχή Γκύζη και επί των οδών Μομφερράτου 90, Πολυζώιδη και Δρόση. Επίσης μια εξοχική πολυτελή βίλλα στον Πλαταμώνα και αρκετά οικόπεδα, φέρεται να ανεβάζουν τη συνολική σημερινή αξία περίπου στο ποσό των 2 δις. δρχ. ή 5.900 εκ. ευρώ.

Στις 15/6/82 η Ιωάννα Κρίκκη, σύζυγος του Οδυσσέα Κρίκκη, συντάσσει χειρόγραφη διαθήκη στην οποία τονίζει ότι επιθυμεί, μετά το θάνατό της, όλη η περιουσία της να εκποιηθεί και με το χρηματικό ποσό να προικισθούν εξ ίσου σαράντα (40) ορφανά κορίτσια του Ορφανοτροφείου Λάρισας, με την παράκληση να τελεστεί ετήσιο μνημόσυνο μετά θάνατον στο όνομα της ίδιας και του συζύγου της.

Στις 13/12/84 εμφανίζεται η Ι. Κρίκκη να **συντάσσει** συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΤΟ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

επιστολή, (ο άνδρας της Οδυσσέας πέθανε το 1983) ζητώντας όπως αυτή συμπεριληφθεί στη διαθήκη.

Σ' αυτήν παρατηρούνται τα εξής περιεργα:

α) η μεν διαθήκη είναι χειρόγραφη, η δε επιστολή δακτυλογραφημένη,

β) οι υπογραφές της διαθήκης είναι τελείως διαφορετικές,

γ) στην χειρόγραφη διαθήκη παρουσιάζεται ως αποδέκτης της κληρονομιάς το **Ορφανοτροφείο Θηλέων Λάρισας**, το και μοναδικό στο Νομό, ενώ στην επιστολή ζητείται να φροντίσει ο **μυτροπολίτης Λάρισας «μόνος του» την προικοδότηση** σαράντα (40) ορφανών ή **απόρων παιδιών του οικοτροφείου** - ορφανοτροφείου της **Μητρόπολης**. [Πράγματα περιεργα και αντιφατικά διότι: Το μεν οικοτροφείο της Μητρόπολης είχε παύσει, σχεδόν, να λειτουργεί από το έτος 1974-75, το δε ορφανοτροφείο Μητρόπολης, δεν υπήρξε ποτέ].

Στις 25/12/84, ανήμερα Χριστουγέννων, ενώ η Ιωάννα Κρίκκη είχε συνεννοηθεί με συγγενικό της πρόσωπο να μεταβεί στο σπίτι αυτού για να γιορτάσουν μαζί, τελικά βρέθηκε νεκρή στο πεζοδρόμιο, την ίδια μέρα, πέφτοντας από τον τέταρτο όροφο του δικού της σπιτιού (περιοχή Γκύζη).

Την περιουσία της διεκδίκησαν οι συγγενείς της, προσφεύγοντας στην δικαιοσύνη, και μάλιστα το Πρωτοδικείο Αθηνών, στις 25/5/86 τους χορήγησε, και **πιστοποιητικό κληρονομητηρίου**.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Ακολουθεί ένας δικαστικός αγώνας μεταξύ των φυσικών κληρονόμων και της Μητρόπολης Λάρισας (!).

Στις 3/4/87 παρουσιάστηκε στο Μονομ. Πρωτοδικείο Αθηνών ο δικηγόρος της θανούσας (ο οποίος ήταν ταυτόχρονα και δικηγόρος της Εκκλησίας της Ελλάδος αλλά και της Μητρόπολης Λάρισας - καταπληκτικό...) και αφού προσκόμισε την ιδιόγραφη διαθήκη της Ι. Κρίκκη, ζήτησε τη δημοσίευσή της. Δηλαδή επί πέντε (5) χρόνια από τη σύνταξη της και 27 μήνες από το θάνατο της Κρίκκης κανείς δεν γνώριζε την ύπαρξη της διαθήκης. Και παρότι ο ίδιος γνώριζε για το θάνατό της, αφού παρέστη ο ίδιος στην κηδεία της και σε όλες τις δικαστικές και άλλες εξώδικες ενέργειες εναντίον των κληρονόμων, έως τότε δεν είχε δώσει καμμία πληροφορία για την ιδιόγραφη διαθήκη της θανούσας.

Στις 27/4/87 παρουσιάζεται η Μητρόπολη Λάρισας και εμφανίζοντας την δακτυλογραφημένη επιστολή (μέσω του δικηγόρου της), που φέρονταν να είχε υπογράψει η Ι. Κρίκκη, και στην οποία αναφέρονταν ως αποδέκτης της κληρονομιάς της το ανύπαρκτο Οικοτροφείο - Ορφανοτροφείο της Μητρόπολης, ζήτησε να κηρυχθεί η Μητρόπολη κληρονόμος της θανούσας,

Το δικαστήριο δε, έκανε δεκτό (!) το αίτημά της.

Την 3/6/87 το Ορφανοτροφείο Θηλέων Λάρισας για πρώτη φορά λαμβάνει γνώση, ότι είναι κληρονόμος της περιουσίας Κρίκκη, από έγγραφο της Διεύθυνσης Εκκαθάρισης Εθνικών Κληροδοτημάτων δια του οποίου **ζητείται να καταβάλει** τον φόρο κληρονομιάς ως **μοναδικός εκ διαθήκης κληρονόμος** της θανούσας Ιωάν. Κρίκκη.

Ακολούθησε ένας δικαστικός αγώνας μεταξύ Μητρόπολης Λάρισας και του "Κέντρου παιδικής Μέριμνας Θηλέων Λάρισας" (του πρώην Ορφανοτροφείου Θηλέων Λάρισας), διεκδικώντας ο καθένας τα κληρονομικά δικαιώματα.

Το 1992 - 94, περίοδος εκκλησιαστικής ανωμαλίας, κατόπιν των γνωστών δικτατορικών παρεμβάσεων του τότε Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ - βλέπουμε στα πρακτικά της υπ' αριθ. 4159/08 απόφασης του Πολ. Πρωτ. Αθηνών, ότι η πρωτότυπη δακτυλογραφημένη **επιστολή** της διαθήκης **δεν υπήρχε** και **πιθανολόγησαν ότι βρίσκονταν στο αρχείο του αποβιώσαντος νομικού συμβούλου της Εκκλησίας της Ελλάδας Γ. Λιλαίου, σε κλειδωμένο γραφείο της Ιεράς Συνόδου**.

Σχόλιο: Απ' τα παραπάνω γεννιούνται εύλογα ερωτήματα:

α) Αφού άμεσα ενδιαφερόμενοι ήσαν: οι συγγενείς, της θανούσας, η Μητρόπολη Λάρισας και το Ορφανοτροφείο Θηλέων Λάρισας, γιατί επίσημα έγγραφα (και μάλιστα άσχετα) βρίσκονταν κλειδωμένα σε γραφείο της Ιεράς Συνόδου από το νομικό σύμβουλό της Γ. Λιλαίο, χωρίς αυτός τότε να εκπροσωπεί κανέναν εκ των διαδίκων;

β) Στα δίπτυχα της Εκκλησίας για χρόνια βλέπουμε ότι Α' Γραμματέας - Πρακτικογράφος της Ιεράς Συνόδου ήταν ο τότε Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος Λάμπας, τωρινός δεσπότης Λάρισας.

Άραγε γνώριζε τα σχετικά με την υπόθεση; Μήπως και οι σημερινές κινήσεις της Μητρόπολης σχετικά με το Κρίκκειο ορφανοτροφείο, αποτελούν συνέχεια της φ αύλης «μετονομασίας» του πραγματικού ορφανοτροφείου της Λάρισας σε ορφανοτροφείο-οικοτροφείο Μητρόπολης Λάρισας;

Ας μην ξεχνούμε όμως ότι **"ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον"** και ότι πάντα θα υπάρχουν **"οι γερανοί της Ιβύκκου"**.

Το 1997-98 ο αθηναϊκός τύπος ("ΕΘΝΟΣ", "ΤΑΝΕΑ" κ.α.) δημοσίευσαν εκτενή ρεπορτάζ, των οποίων μέρος αναδημοσιεύουμε στη σελίδα 4 και 6, με απορίες και ερωτήματα. Το Δ.Σ. του "Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Θηλέων Λάρισας" (το πρώην ορφανοτροφείο Λάρισας), με έγγραφο του προς το Δημοτικό Συμβούλιο Δήμου Λάρισας, ζητούσε την παρέμβασή του στη διαμάχη με τη Μητρόπολη και την ηθική συμπαράσταση για τη δικαίωση του αγώνα του και την αποκατάσταση της νομιμότητας, που αφορούσε τα κληρονομικά δικαιώματα σαράντα (40) ορφανών κοριτσιών, μέσω δημοκρατικών διαδικασιών και όχι μέσω μονομερούς και ανεξέλεγκτης ενέργειας ενός ατόμου, ώστε τα ορφανά να νοιώσουν με σιγουριά το αποτέλεσμα της αγαθοεργίας της Ι. Κρίκκη.

Ακολούθως το Δ.Σ. του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας επισκέφθηκε τη Μητρόπολη ζητώντας της να αποσυρθεί από τη διεκδίκηση της κληρονομιάς διότι βάσει της χειρόγραφης διαθήκης της Κρίκκη, αυτή ανήκει στο Ορφανοτροφείο Λάρισας, το μοναδικό που υπήρχε στη Λάρισα και ότι αυτό το ίδρυμα εννοούσε η διαθήκης.

Η απάντηση του Δεσπότη παρομιώδης: Τι να έχετε εσείς το κληροδότημα (το ορφανοτροφείο). Τι εμείς (μητροπόλη) το ίδιο δεν είναι!

Το 2000 το Πολ. Πρωτ. Αθηνών αναβάλλει την εκδικαζόμενη αγωγή με το αιτιολογικό της προσκόμισης επαρκών διευκρινιστικών στοιχείων.

Ενώ οι δικαστικοί αγώνες συνεχίζονται, η Μητρόπολη, βλέποντας ότι μάλλον χάνει την υπόθεση, προβαίνει σε μια σειρά ενεργειών, όπως παρακάτω:

α) Εξαγγέλλει την προσεχή ανέγερση, κτιρίου - Ορφανοτροφείου.

β) Το ονομάζει **«Κρίκκειον Εκκλησιαστικόν Ορφανοτροφείο της Ιεράς Μητρόπολης Λάρισας και Τυρνάβου»** και ορίζει ημέρα γιορτής του.

γ) Αρχίζει να αναζητά για μήνες ορφανά κορίτσια (μέσω του τοπικού τύπου) για την λειτουργία του.

(βλέπε ανακοίνωση σελ. 6).

Σχόλιο: Αφού α) τα έξοδα της ανέγερσης του ορφανο-

τροφείου της Μητρόπολης Λάρισας αντιμετωπίθηκαν από τα έσοδα του προσκυνηματος της αγίας Παρασκευής Τεμπών, **β)** ο εξοπλισμός του επίσης από εισφορές ιδιωτών και **γ)** το οικοπέδο διέθεσε ο ιερός ναός των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, γιατί **1)** χρησιμοποιείται η ονομασία «Κρίκκειον»; Μήπως γιατί η Μητρόπολη α ποβλέπει σε όφελος που θα προέλθει από την κληρονομιά Κρίκκη (ακίνητα, χρήματα κ.ά.), την οποία διεκδικεί νόμιμα ο πραγματικός κληρονόμος της, που είναι το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Θηλέων Λάρισας;

2) Γιατί το φερόμενο ως «Κρίκκειο ορφανοτροφείο...»

ξαφνικά άλλαξε ονομασία και από «Κρίκκειο» μετονομάσθηκε «ορφανοτροφείο Θηλέων - συνοικία Ανθούπολη Θεσσαλίας»;

3) Γιατί αφαιρέθηκε η πολυδιαφημισμένη ονομασία «Κρίκκειον» ενώ αφορά το ίδιο ίδρυμα; Μήπως έχει σχέση με την επιδίωξη της Μητρόπολης να το εντάξει στα «επιχειρησιακά και περιφερειακά προγράμματα, τα συγχρηματοδοτούμενα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και Κοινοτικών Πόρων - πράγμα που επέτυχε καθώς και την επιχορήγηση με το ποσό των 750.000 ευρώ»;

Η εξαόροφη πολυκατοικία στο κέντρο της Αθήνας, οδών Μομφεράτου (παράλληλος της Λεωφόρος Αλεξάνδρας) Πολυζώιδη και Δρόση

(φωτο από την εφ. Ελευθεροτυπία 5-12-08)

Τα 20 υποέργα της Εκκλησίας

- Κέντρο Σπουδών Αγίας Άννης (προϋπολογισμός 225.000 ευρώ)
- Μουσείο Θεολογικό Επισκοπείο Λάρισας (2.000.000 ευρώ)
- Πρωτοδικείο «Αία Ιωακείμης» - Αλεξανδρούπολη (5.719.000 ευρώ)
- Οικονομείο Αγ. Σπυρίδωνος - Αλεξανδρούπολη (1.719.572 ευρώ)
- Αίθουσα Θεολογικού Παιδαγωγικού Κέντρου Λαβύνας (2.000.000 ευρώ)
- Μουσείο Μικρασιατικών Ελλογμάτων στην Αγ. Ιωάννη Ρίμνη στην Εύβοια (520.000 ευρώ)
- Αποστολικό παλαιό Εκπαιδ. Αγ. Ιωάννη Ρίμνη (700.000 ευρώ)
- Ανακαίνιση Ναού Γενναίου Θεσσαλίας - Βασιλεία (300.000 ευρώ)
- Αποκατάσταση παλαιών κτηρίων ορεινών χωριών Θεσσαλίας (προϋπολογισμός είναι κ.λ.λ.) (500.000 ευρώ)
- Εκπαιδευτικό Πρωτοδικείο Νάξου (300.000 ευρώ)
- Εργασίες επισκευών παλαιών κτηρίων Αρχιεπισκοπής Αθηνών (4.200.000 ευρώ)
- Κατασκευή ανακατασκευαστικού κέντρου Σ. Πηλιού στο Άρνη με παρακαταθήκη Ορφανοτροφείου «Κ. Αποστόλου» (1.540.000 ευρώ)
- Αποστολικό Μ. Σ. Πηλιού Αρβανιτισσίου (140.012 ευρώ)
- Συντηρητικό και καθαριστικό έργα - Γενναίου Θεσσαλίας (700.000 ευρώ)
- Ορφανοτροφείο Βελώνης - συνοικία Αρβανιτισσίου, Βασιλεία (750.000 ευρώ)
- Κατασκευή και συντηρητικό έργα «Αρμυρίου» (2.000.000 ευρώ)
- Παλαιό σχολείο Βόλου (300.000 ευρώ)
- Παλαιό σχολείο Αρκαλίου (300.000 ευρώ)
- Εργασίες επισκευών και εξοπλισμού κτηρίων ορεινών χωριών Θεσσαλίας (2.000.000 ευρώ)
- Αποκατασκευή σχολείων από την ΕΡΜΕ με προσαρτήσεις στην περιοχή Αρκαλίου (2.000.000 ευρώ)

ΥΠΟΘΕΣΗ "ΚΡΙΚΚΗ": ΤΟ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Συνεχίζεται από την 5η σελίδα

4) Πώς θα δικαιολογηθούν όλα αυτά όταν κάποτε οι αρμόδιοι αντιληφθούν τις αλχημείες αυτές;

Τέλος: αν για τη Μονή Βατοπεδίου που, στο κάτω-κάτω, κατέχει τίτλους ιδιοκτησίας, χρυσόβουλα, πατριαρχικά σιγγίλια και σουλτανικά

φιρμάνια, αμφισβητήθηκαν τα δικαιώματά της και δημιουργήθηκε ο γνωστός θόρυβος και ο σκανδαλισμός των πιστών, συνεχίζεται δε η δικαστική διαμάχη, τι πρέπει να πούμε για όλα τα παραπάνω, που εν συντομία εκθέσαμε (υπάρχουν και άλλα με τα οποία προσεχώς θα ασχοληθούμε), και τα οποία αφορούν την Μητρόπολη Λάρισας, που δεν κατέχει καν τίτλους και η οποία επιχειρεί να καρπωθεί την τεράστια αυτή περιουσία, που σύμφωνα με την επιθυμία της διαθέτου, ανήκει σε ορφανά κορίτσια αυτού του τόπου; (Βλέπε ιδιόχειρη διαθήκη Ι. Κρίκκη).

Έχουμε την ταπεινή γνώμη ότι όλη η παραπάνω υπόθεση, η οποία χρονολογείται από το 1982, «όζει» και μόνο η επέμβαση ενός ευαίσθητου εισαγγελέα, υψηλόβαθμου, θα ρίξει φως στα σκοτεινά σημεία, όπως αναφέρονται πιο πάνω, προς αποκατάσταση της αλήθειας και του δικαίου.

Απίστευτες ορφανών για το ίδρυμα της Ι.Μ. Λαρίσας

Ορφανά κορίτσια ηλικίας 3 έως 18 ετών θα φιλοξενεί το Ορφανοτροφείο Θηλέων της Ιεράς Μητροπόλεως Λαρίσας και Τυρνάβου, που πρόκειται να λειτουργήσει από το φθινόπωρο στη συνοικία Ανθούπολης στη Λάρισα. Η Διοικούσα Επιτροπή του ιδρύματος υπογραμμίζει ότι τα κορίτσια πρέπει να είναι ορφανά από τους δύο ή από τον ένα γονέα. Καλούνται όσα θέλουν να ενταχθούν στη δύναμη των τροφίμων του ιδρύματος να υποβάλουν απλή αίτηση στα γραφεία της Μητροπόλεως. Παρακαλούνται από την επιτροπή και όσοι από τους γείτονες και φίλους των ορφανών κοριτσιών γνωρίζουν ότι θα ήταν λυσιτελής η μεσολόγησή τους, να βοηθήσουν με την υποβολή της αίτησης. Το κτίριο, που βρίσκεται στη γωνία των οδών Πρεβέλης και Κυθήρων, είναι έτοιμο και απαιτείται ο εξοπλισμός του και η επίπλωσή. Για το λόγο αυτό η Μητρόπολη απευθύνει έκκληση σε δωρητές, που επιθυμούν να ενισχύσουν την προσπάθεια της Μητροπόλεως, για την ολοκλήρωση του ιδρύματος.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΘΗΛΕΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΖΗΤΕΙ ΤΟ ΕΝΑ ΔΙΣ ΜΕΣΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΧΑΜΕΝΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Την παρέμβαση του Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου ζητά το Δ.Σ. του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Θηλέων Λάρισας ώστε να αποδοθεί μία κληρονομία ύψους 1 δίσ δραχμών, την οποία διεκδικεί από δεκαετίες και η Μητρόπολη Λάρισας με « παράνομο τρόπο », όπως υποστηρίζουν ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του ιδρύματος.

Η ιστορία αρχίζει το 1984 όταν η Λαρισαία Ιωάννα Κρίκκη, χήρα με μεγάλη περιουσία που ζει στην Αθήνα, αυτοκτονεί ανήμερα των Χριστουγέννων πέφτοντας από το μπαλκόνι του σπιτιού της. Στη διαθήκη της δίνει εντολή να εκποιηθεί η μεγάλη της περιουσία και με το ποσό αυτό να προικισθούν σαράντα (40) ορφανές κοπέλες του Ορφανοτροφείου Λάρισας.

Η περιουσία της περιελάμβανε μία πολυώροφη πολυκατοικία στην οδό Μομφεράτου 90 στο Γκύζη, με 12 διαμερίσματα, 4 ισόγεια καταστήματα και ένα γκαράζ, μία μεγάλη βίλα στον Πλαταμώνα σε έκταση ενός στρέμματος, ένα οικοπέδο στους Ν. Πόρους και κοσμήματα, χρήματα που ξεπερνούσαν τα 12 εκατομμύρια δρχ.

ΤΥΧΑΙΑ!

Για περισσότερο από 2 χρόνια μετά τον θάνατό της κατά « περίεργο » τρόπο το Ορφανοτροφείο Λάρισας που στο μεταξύ έχει αλλάξει όνομα και λέγεται Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Θηλέων δεν γνωρίζει τίποτα για την κληρονομία και την ύπαρξη διαθήκης. Εντελώς τυχαία το Ίδρυμα (Κέντρο Παιδικής Μέριμνας) από ένα έγγραφο το 1987 ανακαλύπτει ότι υπάρχει διαθήκη, ενώ ένα εκκαθαριστικό σημείωμα από την Διεύθυνση Εκκαθάρισης Εθνικών Κληροδοτημάτων που ζητά την καταβολή φόρου 700 χιλιάδων δραχμών για την κληρονομία που του καταχωρήθηκε. Οι άνθρωποι του Δ.Σ. του Ιδρύματος αμέσως αναθέτουν την υπόθεση σε δικηγόρο για να μάθουν ποια ήταν η κληρονομία.

Η ΠΛΟΥΣΙΑ ΧΗΡΑ
Η έρευνα όμως φέρνει στο φως νέα στοιχεία. Δηλαδή την εμφάνιση ενός δακτυλογραφημένου εγγράφου από τον δικηγόρο της πλούσιας χήρας, που ήταν και νομικός σύμβουλος της Μητροπόλεως Λάρισας, το οποίο αναφέρει ότι την περιουσία της την αφήνει στα χέρια του Μητροπολίτη Λάρισας προκειμένου να φροντίσει μόνος του για την προικοδότηση των 40 ορφανών κοριτσιών ή απόρων

παιδιών του Οικοτροφείου - Ορφανοτροφείου της Μητρόπολης Λάρισας ή ότι άλλο καλό εγκρίνει για το φιλανθρωπικό έργο της Μητρόπολης.

Ένα Οικοτροφείο - Ορφανοτροφείο που ποτέ δεν λειτουργήσε από την Μητρόπολη Λάρισας, έμεινε μόνο στα χαρτιά και μάλιστα για πολλά χρόνια εμφανιζόταν κονδύλια για την λειτουργία του στα έξοδα της Μητρόπολης. Ο πρόεδρος του Δ.Σ. του ιδρύματος κ. Δημήτρης Τσαπατσάρης, και ο αντιπρόεδρος κ. Κ. Κοσμέτσας τονίζουν πως ενώ στη πρώτη ιδιόχειρη διαθήκη γίνονταν λόγος για τα 40 ορφανά κορίτσια του ορφανοτροφείου Λάρισας, στη δεύτερη αναφέρεται το <<ανύπαρκτο>> Ορφανοτροφείο Μητρόπολης Λάρισας.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Η υπόθεση έχει <<κολλήσει>> στα δικαστήρια που ήδη έχουν δεχθεί τη δεύτερη διαθήκη. Για το λόγο αυτό το Δ.Σ. του Ιδρύματος ζητά την προσωπική παρέμβαση του αρχιεπισκόπου ώστε να αποδοθεί δικαιοσύνη και να επιστραφεί η χαμένη κληρονομία.

Πάντως το Δ.Σ. του κέντρου Παιδικής Μέριμνας Θηλέων είναι διατεθειμένο να ζητήσει συνάντηση με τον αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο προκειμένου να τον ενημερώσει για την υπόθεση και να παρέμβει << εντός 48 ωρών όπως έκανε με το θέμα της εκκλησιαστικής περιουσίας>>.

(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα τα Νέα)

Αντι ΑΙΡΕΤΙΚΑ

«Ένωση κατά Θεόν και όχι κατά πάπαν»

... Εάν γίνη ένωση κατά πάπαν και με σας τους παπικούς, θα γίνη αιτία δημιουργίας νέων εκκλησιών, πρόξενος φιλονικιών και εριδών θα γίνη ότι έγινε με την ψευδένωση της Φερράρας και Φλωρεντίας κατά τα έτη 1438-39 την οποίαν ένωση, επειδή δεν ήτο κατά Χριστόν, ανέτρεψε ένας και μόνον επίσκοπος, ο Άγιος Μάρκος Εφέσου, κάμνοντας τον υπερήφανον πάπαν Ευγένιον να αναφωνήσει το «εποιίσαμεν ουδέν»

... Εμείς οι Ορθόδοξοι Έλληνες θέλομεν την ένωση κατά Χριστόν, εοείς οι Λατίνοι θέλετε αυτήν κατά πάπαν. Εάν ο πάπας ήτο σύμφωνος με τον Χριστόν, ορθά φρονών, θα εδεχόμεθα την ένωση εφόσον όμως ο πάπας δεν συμφωνεί με τον Χριστόν, δεν είναι δυνατόν ποτέ-ποτέ να συμφωνήσωμεν

Πώς είναι δυνατόν να δεχθώμεν ένωση, εφόσον ο πάπας και εοείς οι παπικοί είοθε ασύμφωνοι και εναντίοι της διδασκαλίας του Ευαγγελίου του Σωτήρος Χριστού και των Αγίων Αποστόλων; ... Οι κατά καιρούς πάπαι αντικατέστησαν και όλα σχεδόν τα Μυστήρια, κατεφρόνησαν τους Ιερούς Κανόνες και τας Ιεράς Παραδόσεις, τα οποία παρελάβομεν από τους Αγίους Αποστόλους και Αγίους Πατέρας ... Πώς είναι δυνατόν να δεχθώμεν ένωση με εκείνους που λέγουν και φρονούν και πράττουν εναντίον του Θεού και των πατρικών παραδόσεων

Πνευματικές συμβουλές και υποθήκες του Γέροντος π. Φιλοθέου Ζερβάκου από τις εκδόσεις "Ορθόδοξος Φιλόθεος Μαρτυρία".

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

... Ναι αγαπτοί αδελφοί! Τελικός σκοπός του Πάπα Ρώμης είναι η άλωση της Ορθοδοξίας και η υποταγή των Ορθοδόξων εις τον επηρμένον θρόνον του!

Και προς τούτο μας καλεί να απαρνηθώμεν την πίστιν των Πατέρων μας, να αποκηρύξωμεν θεμελιώδη δόγματα της αγίας του Χριστού Εκκλησίας αποδεχόμενοι το δαιμονικόν δόγμα του παπικού αλαθίτου και το πρωτείου κυριαρχικής και καταδυναστευούσης εξουσίας του εφ'άπασης της Οικουμενικής Εκκλησίας.

Μας καλεί να καταργήσωμεν θείους και ιερούς Κανόνες της Εκκλησίας μας, οι οποίοι εθεσπίσθησαν δια του φωτισμού του Παναγίου Πνεύματος υπό των Οικουμενικών Συνόδων, διότι δήθεν ίστανται εμπόδια

εις τον σκοτεινόν διάλογον της δήθεν Αγάπης!

Μας καλεί να καταργήσωμεν τους Ι. Κανόνες, τα κάστρα αυτά της Ορθοδοξίας, δια των οποίων δισφαλίσθη το αμόλυτον και ανόθευτον αυτής.

Μας καλεί ο αιρετικός Πάπας Ρώμης, να διαγράψωμεν από την μνήμην μας χίλια χρόνια ενδόξων αγώνων και ιερών ολοκαυμάτων θεοφόρων Πατέρων και αγίων μαρτύρων και ομολογητών, οι οποίοι προήσπισαν την Ορθοδοξίαν ακόμη και δια του

τιμίω αίματός των από την παναίρεσιν του Παπισμού.

Μας καλεί να αποκηρύξωμεν τους μεγάλους προμάχους της Ορθοδοξίας, ανωνύμως και επωνύμως, τον Μέγαν Φώτιον, τον Άγιον Γρηγόριον τον

Παλαμάν, τον Άγιον Μάρκον της Εφέσου, τον Ευγενικόν και να ακολουθήσωμεν επί τα ίχνη του αποστάτου και προδότου Βησσαρίωνος, ο οποίος αντίλλαξε την πίστιν του με τον ερυθρόν πύλον του Καρδινάλιου!

Και το πλέον φρικτόν! Μας καλεί να δεχθώμεν εις την θέσιν του θεανθρώπου Κυρίου μας, ως Κεφαλής της Οικουμενικής Εκκλησίας ένα θνητόν και αμαρτωλόν άνθρωπον, τον αιρετικόν Πάπαν Ρώμης!

Αλλ' αυτό δεν θα συμβή ποτέ! Η Ορθοδοξία ουδέποτε θα υποταχθή εις την αίρεσιν, διότι «πύλαι Άδου ου κατασχύσουσιν αυτής» (Ματθ. 16, 18).

Η ΑΛΗΘΕΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟΝ
του Κων/νου Μουρατίδου
καθηγ. Πανεπιστημίου
Αθηνών

ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΑ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΕΙΝΑΙ ΗΘΙΚΗ

Ναι. Η κρίση είναι ηθική! Ας το συνειδητοποιήσει αυτό και η βάση (λαός) και η κορυφή (ηγασίες όλων των ειδών: πνευματικών, οικονομικών, πολιτικών κ.λπ.). Και δεν είναι τωρινή. Είναι παλαιά. Τόσο παλαιά όσο και ο πεπτωκός άνθρωπος. Από τότε που αυτονομήθηκε ο άνθρωπος (πρωτόπλαστος από τον Άγιο Τριαδικό Θεό!). Μόνο αν ανακλιθεί ο άνθρωπος στο αρχαίο κάλος και αναμορφωθεί τα πράγματα θα πάνε καλά. Τη λύση, και στο οικονομικό, δεν μπορούν να τη δώσουν τα ξυλοκέρατα της άρνησης, όλων των μορφών και αποχρώσεων στο κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι.

Ύστερα από τη μικρή αυτή εισαγωγή, ας έρθουμε στο "ψητό": όσοι πιστεύουν ότι η λύση, για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, βρίσκεται στον οικονομικό φιλελευθερισμό κάνουν μεγάλο λάθος. Αυτός (φιλελευθερισμός) δεν εκφράζει τον άνθρωπο: τον διαστρέφει! Εκφράζει τη βιολογική πλευρά του ανθρώπου και αγνοεί τον **άνθρωπο!** Μόνο ως πρόσωπο, που είναι ο άνθρωπος, μπορεί να αποδώσει και αποδίδει. Ο άνθρωπος **εργάζεται δεν δουλεύει!** Εργοδότες και εργαζόμενοι σήμερα, σε όλο τον πλανήτη, **δουλεύουν, δεν ερωτεύονται την εργασία.** Όταν μειώνεται ως πρόσωπο ο άνθρωπος μειώνεται και η απόδοσή του. Όπως το άλογο ζώο δεν μπορεί να αποδώσει ως πρόσωπο, έτσι και ο άνθρωπος δεν αποδίδει ως πρόσωπο, **όταν καλείται να εργαστεί ως ζώο.** Μεταφέραμε τη ζούγκλα (φυσική τάξη) στην κοινωνία και ζητούμε, άκουσον, άκουσον, το μεγάλο ψάρι να μη τρώει το μικρό! Ω της παραφροσύνης! Ο έγκλειστος του Κορυδαλλού Μητροπολίτης, δις μοιχεπιβάτης, πριν οδηγηθεί στα δικαστήρια κατείχε αντικανονικά τη δεύτερη σε πληθυσμό μετά την Αθηνών Μητρόπολη και δεν μπορούσε να βρει για τα γεράματά του αξιοπρεπή τρόπο διαβίωσης σύμφωνα με τους ιερούς κανόνες, έπρεπε να ηθασαυρίζει! Όταν η "ζούγκλα" γίνεται καθεστώς στη Διοίκηση της Εκκλησίας, τότε η "λύπη" μας για το κατάντημα της κοινωνίας, είναι κροκοδειλία. Αφού φυσιολογικά (αντιχριστιανικά) ο υλικός πλούτος πάει στα λίγα χέρια (πονηρά) επόμενο είναι, η φτώχεια-κρίση να πάει στα πολλά. Ποιός τους είπε (πολλούς) να είναι μικρά ψάρια! Το "χαίρετε μετά χαιρόντων και κλαίετε μετά κλαιόντων", είναι ξένο προς τη σημερινή εγκεντρική - ατομοκρατική ζωή.

Το σοσιαλιστικό μοντέλο (σχέδιο), που έδωσε η μαρξιστική φιλοσοφία, έκανε ακόμα μεγαλύτερο λάθος. Όταν αρνείσαι κάθε μεταφυσική αξία και ελπίδα (μαρξισμός) και ανακηρύττεις την ύλη, υπέρτατη αξία και μοναδική πραγματικότητα, τότε οι λέξεις δικαιοσύνη, ισότητα, αδελφότητα, ειρήνη κ.τ.τ. πάνε ... περίπατο! Όταν μεταβάλλεις τον άνθρωπο σε βιολογικό

ον, σε «ζώο που φτιάχνει εργαλεία», τότε "Μαρξισμέ" ετοιμάζεις κατάλληλα άλογα ζώα για τα φορτία της πλουτοκρατίας! Αν δεν σ' αρέσει ο ρόλος αυτός που σου καταμαρτυρούμε, άθεε Μαρξισμέ, βάλτα με τον Ιησού Χριστό ο οποίος θέλει τα "πάντα εν πάσι Χριστός". Η πολιτική και η κοινωνική συμπεριφορά την οποία θέλει ο σοσιαλισμός από τον άνθρωπο δεν μπορεί να προέλθει από το "ζώο". Όταν εξοντώνεται ηθικά ο άνθρωπος, όπως τον θέλει ο μαρξισμός, τότε μαθηματικά η κοινωνία μεταβάλλεται σε ζούγκλα, όπως την θέλει και ο ομογάλακτος του φιλελευθερισμός. Απόλυτη ταύτιση. Αυτή είναι η Αλήθεια.

Και να τα αποτελέσματα: Ο διπρόσωπος υλισμός (μακιαβελισμός - αθεΐα), έφεραν τον σημερινό κόσμο στο πολύπλευρο αδιέξοδο που απειλεί και τον πολιτισμό και τον ίδιο τον πλανήτη!

Η ηθική, με την ευρύτερη έννοια, πρέπει να γίνει σιαμαία αδελφή της κοινωνίας και της πολιτικής. Η έξωση της ηθικής από την κοινωνία (πολιτική, οικονομία κ.λπ.), έδωσε με το παραπάνω τη σημερινή αθλιότητα. Φτάνει πια. Φτάσαμε στον πάτο. Ο αγώνας των χριστιανών για την εξυγίανση της Διοικούσας Εκκλησίας (Δ.Ε.) κυρίως στον ανώτερο κλήρο, δεν έχει άλλο σκοπό παρά για να μπει αυτή (Δ.Ε.) στην πρωτοπορία του αγώνα για την αλλαγή της κοινωνίας. Η ορθόδοξη του λόγου της Αληθείας, που πρωτίστως, χρειάζεται η κοινωνία, δεν μπορεί να γίνει από κληρικούς εμπόρους! Με τέτοιους βλασφημείται το όνομα του Θεού στα Έθνη ...

Για την εργασία χρειάζονται κίνητρα: υλικά ή ηθικά. Τα υλικά κίνητρα συνδέονται με τις βιολογικές δυνάμεις των ενστίκτων (αυτοσυντήρηση, διαίωσιση κ.α.) που είναι δυνάμεις πανίσχυρες αλλά ηθικά τυφλές. Η έξωση της ηθικής, όπως είπαμε πιο πάνω, από την οικονομική δραστηριότητα υποβίβασε ηθικά τον άνθρωπο και έτσι έθεσε τη σκέψη και την επιστήμη στην υπηρεσία του ανθρώπινου κτήνους! Η θεοποίηση του κέρδους δημιούργησε, από τα παιδιά του Παπισμού την Αποικιοκρατία, το Δουλεμπόριο, τους Κατακτητικούς πολέμους, τη διαφθορά, τον «τρίτο κόσμο» κ.α.!

Η μπότα της κομματικής δικτατορίας και της αθεΐας, από την άλλη μεριά (Μαρξισμού), **συνέτριψε** και συντρίβει την οικονομική, δραστηριότητα που θεμελιώνεται σε ηθικές αρχές (δικαιοσύνη, ελευθερία, κ.α.).

Το θέμα, που ακροθιγώς, θίγουμε, είναι μεγάλο και χρειάζεται συνεχή αναφορά και μάλιστα σήμερα, που το παγκόσμιο κακό με την αχαλίνωτη ηθικά παγκοσμιοποίηση, εξορμά και θέλει να μην αφήσει τίποτα όρθιο!

Χαράλ. Γρ. ΚΟΝΤΟΥ
τ. Καθ. ΤΕΙ - Δικηγόρου

ΣΟΥ ΜΙΛΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ!

Διώκτης μας
(«ταπεινώς μετανοούντα»)
2° (τελευταίο)

Μετά την παλαική αποδοχή που είχε το προηγούμενο σχόλιό μου σχετικό με την ανάλυση της περιβόητης επιστολής σου που ζητούσες «συγγνώμη» για την αθώωση του πρώην Αττικής Παντελεΐμονα, πολλοί με παρακάλεσαν να ολοκληρώσω το σχολιασμό της «περιέργης» αυτής ενέργειάς σου, που ασχολήθηκε περιπακτικά τόσο ο κοσμικός όσο και ο σοβαρός εκκλησιαστικός τύπος, αλλά και μεμονωμένοι πιστοί με επιστολές τους, από όλα τα μέρη της Ελλάδος.

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε μείνει στο σημείο που έλεγες **«με την εσφαλμένη μου κρίση εδημιουργήθη πρόβλημα στην Εκκλησία»**. Λέγαμε δε ότι δεν είναι το μόνο πρόβλημα που δημιουργήθηκε στην Εκκλησία, απαριθμώντας μια σωρεία πολλών άλλων προβλημάτων.

Συνεχίζουμε λοιπόν: Γιατί βάζεις στην επιστολή σου το **«ίσως»** εκεί που λες **«και τους ανθρώπους ίσως σκανδαλίσα...»**; Στο «Παρόν» (15-3-09) διαβάζω για «την συμμορία των 7» «ο πρώην Αττικής και οι 7 νάνοι», «άλλοι έχουν μακρά φιλία και άλλοι μακρά φοβία». Μιλάει για τον εφοπιστή του Πειραιά, συντοπίτη του Μπεζενίτη, που πριν από βδομάδες, ανήγγειλε την αθωωτική απόφαση και φυσικά αναρωτιέται η εφημερίδα **«από ποιος πήρε διαβεβαιώσεις και πόσο στοίχισαν»**; Κάτι ακούστηκε πως οι περισσότερες στολές σου, εκ των 120, είναι δώρα. Μήπως είναι προϊόντα «εσφαλμένων κρίσεων»;

Η αχαριστία μαζί με την ξεδιαντροπιά, τόχουμε ξαναγράψει, βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη!!! Πώς άραγε αντικρίζεις τους άλλους 6, που συμφωνήσατε ή και το ίδιο τον Μπεζενίτη;

Εκείνο το **«εκ των υστερών διαβλέπων»** σου ξέφυγε; Όχι φυσικά από την κατακραυγή και τον θόρυβο της κοινής γνώμης, για την οποία νομίζω δεν πολυνοιάζεσαι, αλλά από την αγανάκτηση δεκάδων δεσποτάδων που δυσανασχέτησαν με την ενέργειά σας.

Πανικοβλήθηκες γιατί ενώ προσπαθείς με προσκλήσεις, επισκέψεις, με δώρα, φιλοξενίες να τους έχεις μαζί σου, τώρα με μια απερίσκεπτη ενέργεια, με μια ψήφο σου τα «κλώτσοις» όλα...

Στην τελευταία παράγραφο μου θυμίζεις «ψευταρά», που ενώ τις άλλες φορές είναι γνωστές για τα ψέμματά του και κανείς δεν τον πιστεύει, αυτή τη φορά διαβεβαιώνει ότι λέει την αλήθεια... **«Εν πάση ειλικρινεία»**, όχι σαν τις άλλες φορές!!! Κρίμα, είσαι τόσο λίγος για τη Λάρισα, αλλά και για το βαρύ φορτίο του αξιώματος που φέρεις. Παιδιάστικες

δικαιολογίες.

Τον πρωτοστάτη φίλο σου που πανηγύριζε, φωνασκώντας στους διαδρόμους του Συνοδικού μεγάρου, «τον αθώωσαμε, τον αθώωσαμε...», διάβασα σε κάποια εφημερίδα, ότι τον έφτυσαν (!) στο κέντρο της Αθήνας.

«Ντρεπόμαστε να βγούμε στο δρόμο» έλεγαν πολλοί Ιεράρχες. Για σένα βέβαια αυτά είναι «ψιλά γράμματα», αν κρίνει κανείς από το ύψος σου και το χαμόγελο που είχες την 25^η Μαρτίου, όταν περνούσες μπροστά από τον κόσμο. Οι σκοτεινές δυνάμεις πάντως που προσπαθούν να απαξιώσουν και να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του λαού στην Εκκλησία, θα πανηγυρίζουν για την κατάρπυση αυτής ενέργειας των επτά (7).

Με ανάγκασες, διώκτη μας, να ασχοληθώ με την επιστολή σου, γιατί την θεωρώ προκλήση, με τις αντικρουόμενες παιδικές δικαιολογίες σου. Όσο για τη συμβατή λέξη της «συγγνώμης», δεν ξέρω κατά πόσο την βιώνει και με ποια άποψη την βλέπει ο καθένας. Όπως ο ασθενής που ενώ ο γιατρός του έκανε λάθος του ζητάει συγγνώμη ή όπως ένας επιβάτης αεροπλάνου αντιδρά στη συγγνώμη του πιλότου που έκανε λάθος καθώς και ο επιβάτης του τραίνου που εκτροχιάσθηκε, στο λάθος του κλειδούχου που ζήτησε συγγνώμη!!! Έτσι και ο πολυς κόσμος, με την ίδια αντίληψη βλέπει το λάθος του καπετάνιου του πλοίου της Εκκλησίας.

Κλείνοντας, διάβασα στο «Παρόν» (29/3/09) ότι την ευθύνη τώρα την ρίχνουν στον Αρχιεπίσκοπο, ότι δηλαδή αυτός σας παρότρυνε να ψηφίσετε για την αθώωση. Δεν έχω αμφιβολίες ότι κάποιος δειλός, ευθυνόφοβος, ενοχοποιεί άλλον, προκειμένου ν' αποσειεί την ευθύνη από πάνω του. Πάντως, τι μικρότητα αλήθεια, να ισχυρίζεται κάποιος ότι δεν έχει κρίση, αλλά είναι πειθίνο όργανο του οποιοδήποτε...!!!

Θυμήθηκα και ανέτρεξα στο παρελθόν σε μια κιτρινωμένη από το χρόνο σελίδα εφημερίδας («τύπος της Κυριακής» 31-1-93) που αναφέρεται σε μια συνέντευξη του μακαριστού Θεολόγου, ο οποίος μεταξύ άλλων τονίζει μια ερώτηση που έκανε ο τότε πρώην Αρχιεπίσκοπος, Ιερώνυμος στον ομολόγο του Σεραφείμ. Τον ρώτησε: «πιστεύεις στο Θεό, Σεραφείμ»; Και σκέφτηκα με τη σειρά μου, να μια επίκαιρη ερώτηση, κατάλληλη για τους εγκολληφόρους των ημερών μας και όχι μόνο...!!!

(Υπογράφει την ανωτέρω ανοικτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγωνιζόμενος χριστιανός που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες).

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ (19 Μαΐου 2009, ημέρα Τρίτη)

Η Αιμοδοσία των αγωνιζομένων Χριστιανών της Λάρισας και Επαρχίας για το **Α' εξάμηνο** του 2009 θα πραγματοποιηθεί στις 19 Μαΐου, ημέρα Τρίτη, κατά τις ώρες **8 π.μ. μέχρι 1 μ.μ.** και στο κατάστημα «Μακεδονική αγορά», στο 2° όροφο, οδός Αιόλου 20 (όπου γίνεται η λαϊκή αγορά της Δευτέρας).

Όσοι από τους αδελφούς και φίλους του αγώνα για διάφορους λόγους αδυνατούν

να προσέλθουν για αιμοδοσία τις πρωινές ώρες μπορούν να μεταβούν το απόγευμα της ίδιας ημέρας στο τμήμα αιμοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου της πόλης μας και κατά τις ώρες 6 - 8 μ.μ. ή και άλλη ημέρα και να δώσουν αίμα για την τράπεζα αίματος των αγωνιζομένων Χριστιανών.

Και τούτη τη φορά κάνουμε θερμή έκκληση προς όλους τους συμπολίτες μας, οι οποίοι είναι ηλικίας 18 - 60 ετών, και

έχουν, φυσικά, τη δυνατότητα να δώσουν αίμα, να μην αμελήσουν το ιερό αυτό καθήκον τους, αλλά να σπεύσουν με την ίδια προθυμία και αγάπη, όπως πάντοτε, και να δώσουν λίγο από το αίμα τους τηρώντας την παράδοση που καθιέρωσε ο μακαριστός μητροπολίτης μας κυρός ΘΕΟΛΟΓΟΣ.

Πρότυπό μας είναι ο Θεάνθρωπος Κύριος Ιησούς Χριστός. Εκεί, στο Σταυρό του

Γολγοθά, έδωσε το πανακίρατο Αίμα Του για τη σωτηρία όλου του κόσμου.

Δεν πρέπει να ξεχνούμε ποτέ ότι ο δρόμος, που οδηγεί κατευθείαν στον Θεό, περνάει από την περιοχή του πλησίον μας και πρωτίστως από την περιοχή του πάσχοντος συνανθρώπου μας. Αυτοί οι πάσχοντες συνάνθρωποί μας μας περιμένουν κάθε εξάμηνο να τους δώσουμε λίγη χαρά, να τους μεταγγίσουμε ζωή.

ΜΕΘΟΔΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΕΝ ΜΕΣΩ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ;

Στον πόλεμο του 1940 - 44 η πολεμική ιταλική αεροπορία, προκειμένου να παραπλανήσει τους Έλληνες και να καταφέρει μεγαλύτερες καταστροφές, ζωγράφιζε στ' αεροπλάνα της την ελληνική σημαία. Έτσι εξαπατημένοι βγήκαμε να χαιρετίσουμε τους «αεροπόρους μας» με αποτέλεσμα να θρηνήσουμε πολλά θύματα.

Η απάτη, το καμουφλάρισμα, η υποκρισία, ο φαρισαισμός υπήρξαν ανέκαθεν αγαπημένες συνήθειες και μέθοδοι ανάληπτων, απάνθρωπων, ακοινωνητών και αθεόφοβων ανθρώπων γιατί κύριο σκοπό στη ζωή τους έβαλαν την προσωπική τους προβολή, την επικράτησή τους με οποιοδήποτε μέσον, την ικανοποίηση του εγωισμού τους, αδιαφορώντας για τα δικαιώματα των άλλων, γινόμενοι εραστής της θεωρίας του Νίτσε, γέννημα της οποίας υπήρξαν παράφρονες δικτάτορες (Χίτλερ, Μουσολίνι κ.ά.).

Για τους απατεώνες αυτούς μας μιλάει και ο απόστολος Παύλος χαρακτηρίζοντάς τους «ψευδαδέλφους, ψευδοπροφήτες, ψευδολόγους, ετεροδιδασκάλους, λυκοποιμένες, έχοντες καυτηριασμένη την ιδίαν συνείδησιν - λύκους βαρείς, μη φειδόμενους του ποιμνίου». Και επειδή γνώριζε καλά τις μεθοδείες του διαβόλου αλλά και το ευμετάβολο της ανθρώπινης ψυχής, όταν αυτή δεν αγρυπνά και ερωτοτροπεί με τα του κόσμου, **επέστησε την προσοχή στους πρεσβυτέρους** της Μιλήτου και Εφέσου λέγοντας: «**Προσέχετε...** εγώ γαρ οίδα τούτο, ότι εισελεύονται μετά την άφιξίν μου λύκοι βαρείς... και εξ υμών αυτών αναστήσονται άνδρες λαλούντες διεστραμμένα του αποσπών τους μαθητάς οπίσω αυτών διό γρηγορείτε...». Γνωρίζω - τους λέγει - ότι και από σας τους πρεσβυτέρους θα εμφανισθούν εγωπαθείς άνδρες, οι οποίοι θα διδάσκουν διεστραμμένες και ψευδείς διδασκαλίες για να παρασύρουν με το μέρος τους τους μαθητές και να καυχώνται ότι έχουν οπαδούς. (Πράξ, 20, 28-31).

Φοβερό πάθος ο εγωισμός. Οποιοδήποτε κι αν έχει προσβάλλει. Και είναι φοβερός γιατί μπορεί να οδηγήσει σε πλήθος άλλων αμαρτιών προκειμένου να ικανοποιηθεί. Εύκολα μπορεί να μετέλθει την απάτη, το ψέμα, την διαστροφή, την αλλοίωση της Αλήθειας. Γι' αυτό κι ο Παύλος συνιστά στον Τιμόθεο (τον μαθητή του) και στους πρεσβυτέρους της Εφέσου την **προσοχή**

και την **εγρήγορη**. Ιδιαίτερα απευθύνεται προς τους ποιμένες της Εκκλησίας διότι σ' αυτούς εμπιστεύθηκε το Άγιο Πνεύμα την ποιμανση «της εκκλησίας του Θεού, ην περιποιήσατο δια του ιδίου αίματος» (Πράξ, 20, 28) και διότι αυτούς επιδιώκει να γκρεμίσει ο διάβολος, κατά το «πάταξον τον ποιμένα και διασκορπισθήσονται τα πρόβατα».

Ας τα έχουν αυτά υπόψιν και οι σημερινοί «άγιοι» πατέρες ώστε να αποτελεί κύριο μέλημά τους η ανάληψη του «είναι» τους υπέρ του ποιμνίου, που τους εμπιστεύθηκε ο Θεός, διακονώντας το με όλες τους τις δυνάμεις και αποβλέποντας στην πνευματική του πρόοδο.

Ας μη σπεύδουν, εν όψει εορτής κάποιου πολιούχου μητροπόλεως, να εγκαταλείπουν το ποιμνίό τους, προκειμένου, ευγενώς φερόμενοι, να ανταποκρίνονται στην «φιλάδελφη» πρόσκληση του πανηγυρίζοντος συναδέλφου τους, πολλάκις ανυπόφορα πιεστικής όσο και υποχρεωτικής, αφού αποβλέπει στην ανταπόδοση ανάλογης επίσκεψης κατά την κοσμική συνήθεια. Διότι, αλλιώς, θα φανεί ότι αισθάνονται «φτωχοί συγγενείς» στις μικρές τους μητροπόλεις και ότι τους δίδεται ευκαιρία να νιώσουν... όμορφα εν μέσω άλλων λαμπροστολισμένων συναδέλφων, θυμαζόμενοι και θαυμαζόμενοι.

Ας ελπίσουμε ότι στη γιορτή του πολιούχου μας Αγίου Αχιλλίου δεν θα επαναληφθεί και φέτος η μάζωξη των περιοδεύοντων πανηγυριστών επισκόπων. Σε αντίθετη περίπτωση θα επιβεβαιωθούν τα παραπάνω λόγια του Παύλου καθώς και τα του Θεού δια του στόματος του προφήτη Ιερεμιά λέγοντος: «Ω οι ποιμένες οι διασκορπίζοντες και απολλύοντες τα πρόβατα της νομής μου... ιδού εγώ εκδικώ εφ' υμάς κατά τα πονηρά επιτηδεύματα υμών...» (Ιερ. 23, 1-2). Αλοιμόνός σας ποιμένες οι οποίοι διασκορπίζετε και καταστρέφετε τα πρόβατα της ποιμνης μου... να εγώ, θα αποστείλω εναντίον σας δίκαιες τιμωρίες σύμφωνα με τα πονηρά σας έργα.

Τελειώνοντας, ας ευχηθούμε ο Κύριος να δώσει στον αμπελώνα Του εργάτες τίμιους, ταπεινούς, αφιλάργυρους και προπαντός θεοφοβούμενους, μιμητές του πράου, πλην αγωνιστή, Αγίου Αχιλλίου, του οποίου τη μνήμη θα γιορτάσουμε σε λίγες μέρες.

Γ.Β.

ΠΑΜΨΗΦΕΙ ΟΧΙ, ΑΣΥΖΗΤΗΤΗ ΝΑΙ !

Η δικαιοσύνη του Κράτους ασχολήθηκε επί μήνες με την υπόθεση του κ.

Παντελεήμονος Μπεζενίτη (πρώην Μητροπολίτη και νυν καταδίκου των φυλακών). Για την ακρίβεια, ασχολήθηκε μόνο με μια από τις πολλές του υποθέσεις! Μόνο μ' εκείνην της **υπεξαιρέσεως χρημάτων** από το μοναστήρι της Νέας Μάκρης Αττικής.

• Τόσο το Τριμελές, όσο και το Πενταμελές **Εφετείο** εξέταζαν επί μήνες την υπόθεση. Ύστερα δε από «βάσανο» πολλή και μεγάλη περίσκεψη κατέληξαν οι δικαστές στην ενοχή και πολυετή καταδίκη του κ. Παντελεήμονος Μπεζενίτη.

• Ο σχηματισθείς φάκελος **ογκωδέστατος**, όπως επίσης ογκωδέστατος και ο φάκελος, που σχηματίστηκε με τις εκκλησιαστικές ανακρίσεις (ανακριτής ο Σεβασμ.

Μητροπολίτης Καρυστίας κ. Σεραφείμ). Τα επιβαρυντικά στοιχεία πολλά. Το πόρισμα επιβαρυντικότατο. Κρίνεται ο πρώην Μητροπολίτης ένοχος των αποδιδόμενων κατηγοριών. Παραπέμπεται για δίκη στο Πρωτοβάθμιο (για τους αρχιερείς) **Συνοδικό Δικαστήριο**.

• Και λοιπόν; Τί κι αν επί μήνες τίμιοι δικαστές ασχολήθηκαν με την υπόθεση; Τί κι αν τίμιος επίσκοπος (ο Καρυστίας Σεραφείμ) επί έτη ασχολήθηκε με την υπόθεση; Τί κι αν ο Άρειος Πάγος επί μήνες πολλούς εξέτασε από κάθε πλευρά τη νομιμότητα της διαδικασίας;

Βρέθηκαν **επτά Δεσποτάδες**, που μέσα σε λίγα λεπτά, πέρα για πέρα αβασάνιστα και απερίσκεπτα... αθώωσαν τον ένοχο Παντελεήμονα Μπεζενίτη!!!

Πώς; Δεν υπάρχει «πώς;» στο παράλογο και **άτιμο «φιλάδελφο»**. Χωρίς καμιά λογική, χωρίς καμιά εξέταση του φακέλου, χωρίς καμιά συζήτηση επί της ουσίας, χωρίς ίχνος ντροπής ότι θα προκαλούσαν την οργή όλου του κόσμου, κλήρου και λαού!

• Εις μάτην ο πρόεδρος του Συνοδικού Δικαστηρίου σεβάσμιος Μητροπ.

Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Μελέτιος αγωνιζόταν να... προσγειώσει τους

επτά Μητροπολίτες στην πραγματικότητα, να τους παρουσιάσει τα κύρια τουλάχιστον σημεία του κατηγορητηρίου, να τους φέρει σε κάποια επαφή με το φάκελο!

Οι επτά «συνέσχον τα ότα» (Πράξ, ζ' 57), βούλωσαν τ' αυτιά τους. Σαν να έλεγαν στον τίμιο Πρόεδρο του Συνοδικού Δικαστηρίου: — *Όσο κι αν αναπτύσσης νομικά, κανονικά και εκκλησιαστικά επιχειρήματα, εμείς είμαστε αποφασισμένοι. Το ακούς; Είναι αθώς! Κλείσε το φάκελο. Ή, μάλλον, καθόλου μη τον ανοίγης. Τον βάζουμε στο αρχείο!*

• Οι επτά θα μείνουν στην ιστορία ως το πλέον αρνητικό «φιμ» **δικαστικού τραμπουκισμού**. Θα γραφτούν στο βιβλίο «γκίνες» ως οι εφευρέτες ατιμωτικής αθώωσης κατηγορουμένου!

• Αν ήσαν δικαστές άνδρες οι επτά, έστω κι αν είχαν προαποφασίσει την αθώωση του κατηγορουμένου, ώφειλαν για «τα μάτια του κόσμου» να φανούν ότι... δικάζουν!

• Αν το να αθώνουν αουζητητί (οι επτά) ένα κατηγορούμενο, αποτελή πρωτοτυπία άθλιας **σκοπιμότητας**, το να ταυτίζουν την αχρίστιανη ενέργεια τους με τους... ιερούς Κανόνες, αποτελεί **ασέβεια** και βλασφημία!

Εις όνειδος και εις έπαινον!

Για την ιστορία τα ονόματα των «επτά»:
Ιερισσού Νικόδημος
Μηθύμνης Χρυσόστομος
Διδυμοτείχου Νικηφόρος
Μυτιλήνης Ιάκωβος
Φωκίδος Αθναγόρας!!!
Λαρίσης Ιγνάτιος
Ν.Ιωνίας Κωνσταντίνος

Για την ιστορία τα ονόματα των πέντε Μητροπολιτών, που σεβάστηκαν το νόμο του δικαίου και αντιστάθηκαν στις πέσεις:
Νικοπόλεως & Πρεβέζης
Μελέτιος
Κίτρος Αγαθόνικος
Μαντινείας Αλέξανδρος
Αργολίδος Ιάκωβος
Άρτης Ιγνάτιος

Από το περιοδικό «Ιωάννης ο Βαπτιστής»

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

(παραμονή και ανήμερα της γιορτής του Αγίου Αχιλλίου)

Όλοι οι αγωνιζόμενοι Χριστιανοί της Λάρισας και Επαρχίας να είμαστε παρόντες στον Άγιο Αχιλλίο, τόσο στις **14 Μαΐου 2009**, ημέρα **Πέμπτη**, και ώρα **5:30** το απόγευμα στον ΕΣΠΕΡΙΝΟ της γιορτής του Αγίου, όσο και την επόμενη μέρα **Παρασκευή 15 Μαΐου**, στις **7:00** το πρωί, στον ΟΡΘΟ και Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, τιμώντας πρεπόντως την ιερή μνήμη του Αγίου Ιεράρχη, που λάμπρυνε και δόξαζε με τη θεοφιλή πολιτεία του την πόλη της Λάρισας.

Από το χώρο που μας ορίζει η Αστυνομία, να στείλουμε μήνυμα στις εκκλησιαστικές και πολιτικές Αρχές ότι η **σιωπηλή παρουσία μας** σημαίνει διαμαρτυρία τόσο για τα τεκταινόμενα στο χώρο της Εκκλησίας, όπου η **κάθαρση** έμεινε μόνο στα λόγια, **τα ανοίγματα προς τον Πάπα** αυξάνονται και το κοσμικό φρόνημα κινδυνεύει να γίνει κανόνας, όσο και προς τις πολιτικές Αρχές για την αδιαφορία και απάθεια που επιδεικνύουν στο χρονίζον τοπικό εκκλησιαστικό πρόβλημα.

Μη λείψει κανένας από το προσκλητήριο αυτό του αγώνα. **Δεν θα περάσει ο δεσποτισμός** του εκκλησιαστικού κατεστημένου. Οι απειλές και οι διώξεις δεν πτοούν τους Χριστιανούς. Αντίθετα, τους δυναμώνουν, τους συσπειρώνουν και ατσαλώνουν την αντοχή τους.